TAMIL WOMEN POETS
Sangam to the Present

Translation
K S Subramanian

Tamil University
Thanjavur

ப்ப 7198

Tamil Women Poets
Sangam to the Present

Dr K.S. Subramanian

Former Director
Asian Development Bank

TAMIL UNIVERSITY
Thanjavur - 613 010

ISBN : 978-81-7090-409-0

Tamil University Publication No. 366

Title	:	Tamil Women Poets Sangam to the Present
Author	:	Dr. K.S. Subramanian
Language	:	English
Subject	:	Translation
Edition	:	Thiruvalluvar Aandu 2041, Vaikasi June 2010
Paper	:	60 Gsm Book Print
Size of the Book	:	Demy 1/8
Pages	:	276 + 16
Price	:	Rs.100/-
Copies	:	1200
Printed by	:	Japanica Printing Media No. 17(7) Sripuram 2nd Street Royapettah Chennai 600 014

Archway

When I was involved in translating into English a sizeable number of poems of the Tamil New Poetry genre, I was struck by the vibrancy and poignancy of the works of many women poets. A thought occurred to me. Why not I attempt to compile and translate a cross-section of the works of the Tamil women poets over the ages - from the Sangam age to the present? I realised that the project would be ambitious and challenging. It should be fulfilling too. I decided to take the plunge. This anthology is the result.

From the Sangam age to the present is a huge time span of about two thousand years. This calls for some segmentation, notwithstanding the pitfalls in precise periodisation of several Tamil works. Consequently there could be some unaviodable overlap across some segments.

The Sangam age readily qualifies as the first segment. Ethical literature, as it is generally recognised by Tamil literary historions, forms the second segment. Next comes the Bhakti or Devotional literature, dominated by Kaaraikkaal Ammaiyaar and Aandaal. The fourth segment encompasses *Thani Paadal Thirattu's* (Anthologies of stray verses) and poems by a few other women poets. This segment spans a few centuries and would not fall into a neat time segment. The rich body of folk literature is represented in the fifth segment. The final segment captures the women poets of the New Poetry phase.

Now, a brief overview of each of these segments.

SEGMENT 1: THE SANGAM AGE

As this is the foundational phase of Tamil poetry, and initiates and adopts the overarching classical norms of Tamil poesy and aesthetics, this phase is dealt with in some detail.

The Sangam corpus is an ancient treasure trove of sublime poetry. It consists of eight anthologies *(Ethuthogai)* and ten long poems *(Pathuppattu)*. In line with the norms of poesy enshrined in the primary work of Tamil grammar Tolkaappiyam, there are two broad subdivisions : *Akam* ((interior, heart, household), and *Puram*

(exterior, outer parts of the body, outside the house, public space). As a literary shorthand *Akam* has traditionally been linked to love and *Puram* to war and community. An interesting feature of *Akam* poetry is the absence of the names of dramatis personae. These are only types : lover, beloved, friends, foster - mother etc.

A unique feature of Sangam poetry is its organic linkage to nature. Landscape is divided into five eco-regions (*thinai*) : *kurinji* or mountainous terrain; *mullai* or forest and pastures; *marudam* or agricultural plains; *neidal* or seashore; and *paalai* or desertified region. Each region is associated with its own *mudal porul* (primary feature : time and place), *karu porul* (core feature : flora and fauna, gods, people...), and *uri porul* (phase of love : union, separation, feigned anger...) Clinical detailing of these aspects is clearly beyond the scope of this note.

The main point is that the lives of the people of the Sangam age were closely intertwined with nature. This element also has a strong presence in the poems. The situations, similes, metaphors and leitmotifs are all rooted in nature - the flora and fauna of the particular eco-region.

Another important aspect is the poetic beauty. The sensitive employment of *ullurai* (parallet between the natural phenomena and life around, and the characters and their emotions and predicament) and *iraichi* (vignettes evoking the overall ambience of the situation with suggestive dexterity) lends profound aesthetic quality to the Sangam poetry.

There is a broad consensus that the eight anthologies consist of 1972 poems written by 473 identified poets; out of this, 41 women poets account for 181 poems (there is difference of scholarly opinion of this count). Among the ten long poems, Porunar Aarruppadai's author, Mudathaama Kanniyaar is identified as a woman poet by some scholoars (Ref. Dr. N. Subrahmanian, 'Pre-Pallavan Tamil Index' - University of Madras, 1990 Second Edition, p. 687). One poem each from the 41 poets of Ettuthogai, and a section from Porunar Aarruppadai have been included under this segment.

The poems are mainly dominated by the *thalaivi* (the She) languishing in separation from the *thalaivan* (the He) out on a voyage of garnering *wealth*, yearning for his return, and her suppressed libido leaving marks of *pasalai* or pallor on her person. Hear the poem of Velliveediyaar (Kuruntogai : 27) :

"Delicious cow's milk
Not suckled by the calf
Not collected in pail
Udder to ground it drains.
My exquisite allure
To me of no value
To my lover of no use
But a mere pallor
On my genital
As unrequited yearning"

It deserves mention that there are several poems by Sangam male poets approaching their patrons for largesses, spinning tear-jerking accounts of the abject destitution in their homes, bordering on compromise with their self-esteem. Contrary to this, a solitary poem by a woman poet seeking help is marked by simple dignity (Puranaanooru - 126). The Puranaanooru mother rummages amongst the bodies in the battlefield, sees her son's body savagely smashed to pieces, and is lost in delirious delight paling the joy at his birth (Puranaanooru - 278) - a sentiment unlikely to strike a resonant chord in a modern heart. And we have Auvaiyaar striding like a colossus on the Sangam stage and donning the mantle of a friend, philosopher and guide to kings.

SEGMENT 2 : ETHICAL LITERATURE

This segment is totally dominated by Auvaiyaar. As this genre straddles a few centuries, this Auvaiyaar could not have been only one Auvaiyaar, surely not the Sangam Auvaiyaar. It is widely believed that the iconic Auvaiyaar name must have been adopted as a pseaudonym by some poets (presumably women) of the subsequent eras. This segment draws from Aathisoodi and Konrai Vendan (didactie aphorisms) and Vaakkundaam and Nalvazhi.

One poem of Auvaiyaar on the impact of anger on three kinds of people is interesting (Vaakkundaam) :

"The break caused by anger :
For the mean a broken stone,
For some cracked gold,
For the truly noble
It is but the transient mark

Left on water surface

By a darting arrow"

It is also intriguing to find a strange ambivalence in this woman poet's attitude to woman. She would say 'No temple more sacred than a mother.' In the same breath she could sound anti-woman in her sentiment : 'Credulity is an ornament for women'; and 'Listen not to a woman's word!'

SEGMENT 3: DEVOTIONAL LITERATURE

This field is dominated by two women - Kaaraikkaal Ammaiyaar (of Saivite denomination) and Aandaal (of Vaishnavite denomination). The common thread is the emotion of amorous love for god - the former for Shiva dancing fearsomely in the eerie ambience of the cremation ground; and the latter for the ever - enrapturing Krishna. The searing passion of Aandaal bursts forth in Thiruvaaimozhi :

"Tormented am I to my depths
Out of yearning I am emaciated;
But,
Cares he not if I'm alive or not
Kannan the prankster cruel.
Should I but see him
I'll pluck with their roots
My breasts languishing to no purpose
Throw them at his bosom
And quell my wrath."

SEGMENT 4: STRAY VERSES

The poems in this segment have been drawn from *Thani Paadal Thirattu's* (Anthologies of Stray Verses) and also culled from other sources. It should be of particular interest to note that a number of daasis (courtesans) figure among the women poets in this segment. The fields of music and dance are illumined by many illustrious daasis. Such exemplars of art should naturally have had an inclination towards poetry.

Daasi Periyakuppu admonishes her patron not to treat her as if she were a

mere sex-kitten. If you rule by love, "when transient beauty vanishes and you walk with stick-support, to you and your woman the world will feel heavenly."

And a lovely poem by a young girl poll-dancer, who attains puberty while performing the dance :

"The pearl dissolves in blood
Time eagle smells it
Flower blossoms anywhere
Bees discern for sure
The depth of the seas
Oceanliner understands
Friends are privy to
Friend's ways and needs
Those who know, do know
Those who don't, know not.
For this girl
One stem, flower either end
Flower in the tresses
Blossom down below."

SEGMENT 5 : FOLK SONGS

As in the other languages, Tamil also has a rich harvest of folk songs. By their very nature, these songs are essentially anonymous. The female identity of the 'poet' has to be determined on a presumptive, but none the less rational, basis. *Thaalaattu* or lulluby and *oppaari* or lamentation songs are obvious candidates. Teasing love songs addressed to the lover, and songs admonishing the lover for this dalliances are also easily attributable to women. These factors have helped identify the women poets. These songs are laced with earthy humour and raw grassroots idiom. As a sample, a song bemoaning her sterility - a cause for considerable derision in rural setting - sounds poignant:

"Beside curry-leaf plant in the yard
Planted a coconut sapling
Hoped for fronds aplenty
And the tree packed with nuts.

I revelled in joy for awhile.
But fronds are absent
And nuts not in sight
Condemned do I languish!

Beside curry-leaf plant from temple
Brought a fine palm sapling
Hoped for a crowd of fronds
Jostling bunches of nuts.
Waited in hope for awhile
But bereft it is of fronds
Nuts do vanishing trick
Accursed do I wither."

SEGMENT 6 : NEW POETRY

The efflorescence of Tamil women poets and their significant output constitute an important feature of the Tamil literary scene over the past three decades. Their poetry is marked by a new assertiveness, a challenge to the anachronistic taboos related to woman's expression, a thirst for sefl-actualisation, highlighting the oppression thwarting their growth, a healthy and hitherto unheard-of approach to female sexuality and also a sensitivity to broader questions of institutionalised injustices. Some of the women have lent a new dimension to the poetic language - imparting a new edge, a new weight, a sharpened sensitivity, a refreshing combativeness, a quaint wistfulness and touching poignanacy. Love for the mother, love for the child, predicament of old age, suffocating drudgery - these too dot their landscape.

A poet's voice "spins light to bring forth dawn spreads the saree of dawn into space and rejoices" (Kutty Revati). While the poet plays in the swing her "toe-tips kiss the sun sinking in the horizon", "the moon seeps through the ropes and bathes her body", and "the cosmos is brimming with her energy" (Malati Maitri). In a piece of lingering lyrical nostalgia, the poet's (Thamizhachi) mind drifts to the Manjanathi tree of her village, a friend and confidant of her childhood and youth. In a touching parting message, the poet backons:

"My primeval mother, Manjanahi!
Even after I turn a granny
Stray grey sprouting on my chin
Would I seek you out
To snuggle in your lap.
Then
Secure my shrivelled old age
In a parched leaf.
Some day
Would tarry and take away
The life-flower inside -
A very pregnant shepherdess."

The pervasive feeling of futility of old age is poignantly brought out by Poorani (She was 88 years old when she wrote the poem and is now 97) :

"Old age
Has made me a strange object.
Separated from the human kind
I linger in this world
As a phantom witness -
A sheer bundle
Of eating, sleeping
Embarrassment, physical distress;

Duties, endeavour;
Transactions;
Sorrows, joys;
Anger, truce;
Yearning, expectation -
Everything at a dead end.

But
Still linger do I
As a phantom witness
As a strange object."

ACKNOWLEDGEMENTS

I have incurred many debts as I journeyed through this project. The following books / anthologies were of much use : Dr. Avvai Natarajan's 'Pulamai Chevviyar'; Mr. N. Murugesapaandian's 'Arrai Thingal Avvennilavil'; Prof. Thaayammal Aravaanan's 'Magadoovu Munnilai'; Mr. N. Vaanamaamalai's 'Thamizhar Naattu Paadalgal'; Mrs. Krishaangini's 'Parathal Adan Sudanandiram'; volumes of Sangam Poetry with meanings and contextual explanations published by New Century Book House, Chennai; and several old and rare poetry collections from Roja Muthiah Research Library, Chennai.

My special thanks to Dr. P.R. Subramanian for the considerable help extended to me all the way - reviewing my translation and offering charifications and counsel. I would like to thank Prof. A.A. Manavalan, Prof. V. Jayadevan, Prof. V. Arasu, Mr. G.N. Veerabaagu, Mr. Paavannan, Mr. K. Aiyyappan and Mrs R. Indra Gandhi for their assistance. A special word of thanks to Dr. M. Rajendran for his consistent support and encouragement. I am indeed happy that the Tamil University of Thanjavur has undertaken to publish this volume.

CONCLUDING REMARKS

We encounter two problems in tracing historically the evolution and continuity of the poetic works by Tamil poets, including the women poets. One is the problem scholars encounter in their attempts to periodise the works precisely. The other is the general lack of diligence in preserving and transmitting many works, resulting in possible loss of many treasures. One view is also canvassed in some circles that as the anthologists were almost exclusively men, there could have been a tendency on their part to marginalise the works of women, relegating them to oblivion. This, of course, is a conjecture, but not totally devoid of merit. Even subject to these constraints, one is able to discern a certain continuity of women poets over the centuries. Sangam poetry, the devotional literature phase and the modern New Poetry explosion may be considered the high points in this history.

Is there a thematic continuity? On the face of it, one may be tempted to answer in the negative. But, I believe that the ancient normative division of *Akam* and *Puram*

could throw a new light. Here, we should broaden the scope of these two normative categories and liberate them from the traditionally bounded confines of 'love' and 'war'.

Akam may be viewed as the inner world, the emotional and spiritual turmoil and bliss, the psychological impulsions, an urge for meaningful self-actualisation, quintessential Self-based freedom, the subtle vibrations of the inner realm. While the inner world, by and large, does not operate autonomously and in isolation from the external and societal forces, the suggested scope - definition may be taken as a heuristic exercise.

Likewise, '*Puram*' can be treated as the external realm encompassing a whole range of concerns and factors: societal forces, structural and relational dynamics affecting economy and society, man-society interface, familial relationships, man-woman relationships, ethical norms in a state of flux, awakening against institutionalised injustices, recognising and encountering sham and hypocrisy. Against this backdrop, we sure can discern a continuity in the works of women poets. It is of particular interest to note that the non-mentioning of the names of the dramatis personae of the *Akam* tradition continues in the New Poetry poems. While *Akam* orientation was dominant among the Sangam women poets, New Poetry has accent on the *Puram* element, *Akam* too playing no mean role. Significant changes in the social dynamics do get reflected in shifts in emphasis, sometimes even in destabilising paradigm shifts. The great outpourings of the women poets of today is a healthy and refreshing sign.

I have found my involvement with this project truly fulfilling, though it was very demanding in parts. Translating Sangam Poetry was particularly challenging. I would be grateful if Tamil scholars could critically review this work and point out areas for improvement.

Chennai **K.S. SUBRAMANIAN**
May 2010

Table of Contents

Archway

Segment 1: Sangam Poetry

Aadi Mandiyaar 5

Alloor Nanmullaiyaar 7

Anjil Anjiyaar 9

Anjiyathai Magal Naagaiyaar 11

Auvaiyaar 13

Boothappaandian Devi Perunkoppendu 15

Kaakkaipaadiniyaar Nachellaiyaar 17

Kaamakkaani Pasalaiyaar 19

Kaavarpendu 21

Kachippettu Nannaagaiyaar 23

Kazhaarkeeran Eyirriyaar 25

Kumuzhignaazhalaar Nappasalaiyaar 27

Kunriyanaar 31

Kuramagal Ilaveyini 33

Kuramagal Kuriyeyini 35

Maarokkathu Nappasalaiyaar 37

Maarpithiyaar 41

Madurai Olaikkadaiyathaar Nalvellaiyaar 43

Mudathaama Kanniyaar 45

Mulliyoor Poodiyaar 49

Nakkannaiyaar 53

Nalvelliyaar 55

Nannaagaiyaar 57

Nedumpalliathai 59

Okkoor Maasathiyaar 61

Oonpithaiyaar 65

Paari Magalir 67

Paeimagal Ilaveyiniyaar 69

Perunkozhi Naikan Magal Nakkannaiyaar 71

Podumbil Pullaalankanniyaar 73

Pondai Pasalaiyaar 75

Ponmaniyaar 79

Ponmudiyaar 81

Poonkanuthiraiyaar 83

Thaayankanniyaar 85

Varumulaiyaarithiyaar 87

Vellaimaalar 89

Velliveediyaar 91

Venni Kuyathiyaar 93

Vennmani Poodiyaar 95

Vennpoodiyaar 97

Veripaadiya Kaamakkanniyaar 99

Segment 2 : Ethical Literature

Auvaiyaar - Vaakkundaam 103

Auvaiyaar - Nalvazhi 105

Auvaiyaar - Konrai Vendan 107

Auvaiyaar - Aaathi Soodi 109

Segment 3 : Devotional Literature

Kaaraikkaal Ammaiyaar

- Mootha Thiurppadigam 113
- Thiru Irattai Manimaalai 115
- Arpuda Thiruvandaati 117

Aandaal

- Thiruppaavai 119
- Naachiyaar Thirumozhi 121

Segement 4 : Stray Verses

Daasi Periyakuppu 125

Daasi on Seethakkaadi 127

Ekambavaanar's Maid Servant 129

Ekambavaanar's Wife 131

Kaamini 133

Kamban's House Maid 135

Kazhaikkoothi 139

Kumaara Saraswathi 141

Meenaakshi Ammaal 143

Naamagal 145

Padmaasani Ammaal 147

Pararaajasekaran's wife 149

Ponmudiyaar 151

Senkottai Sri Aavudai Akkaal 153

Thirukkannapuram Daasi 155

Thiruvazhundur Daasi 157

Uttaranallur Nangai 159

Valliammai 161

Varathungaraama Paandian's wife 163

Velliveediyaar 165

Segment 5 : Folk Songs

Lullaby 169

Lullaby 173

To the lover... 175

The other woman 183

Sterility 185

Destitute I am 187

Choking 189

Blast of cold wind

Segment 6 : Tamil New Poetry

Ira Anandi 193

Andal Priyadarshini 195

Azhagunila 199

Che. Brinda 201

Devamagal 203

Ilampirai 205

B. Kalpana 207

Kanimozhi 209

Krishangini 213

Kutty Revathi 215

Leena Manimegalai 217

Malati 219

Malati Maitri 221

Ira. Meenakshi 223

Perundevi 225

Poorani 227

Renganayaki 229

Revathi 231

Rishi 235

Salma 237

Sankari 239

Selvi 243

Subadhra 245

Sugandi Subramanian 249

Sukirtarani 253

Sumati Roopan 255

Thamizhachi 257

Thenmozhi 261

Thilaka Bhama 263

Tirisadai 265

Umamaheswari 269

Usha Subramanian 273

Vennila 275

சங்க இலக்கியம்

SANGAM LITERATURE

ஆதிமந்தியார்

மள்ளர் குழீஇய விழவி னானும்
மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்
யாண்டுங் காணேன் மாண்தக் கோனை
யானுமோர் ஆடுகள மகளே என்கைக்
கோடீ ரிலங்குவளை நெகிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலுமோர் ஆடுகள மகனே.

குறுந்தொகை: 31

Aadi Mandiyaar

In the archery - fest
Where warriors throng;
In the field of Thunangai dance
Where belles dance embracing lovers;
And in places varied,
Found have I not
My man illustrious.
So have I turned one
Of a sports arena
Has made my shell-bangles
Slip out of my wilting hands -
Out of suppressed libido -
This strapping man peerless
Is playing games too.

- Kuruntogai : 31

அள்ளூர் நன்முல்லையார்

குக்கூ வென்றது கோழி அதன்எதிர்
துட்கென் றன்றென் தூய நெஞ்சம்
தோடோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே.

குறுந்தொகை: 157

Alloor Nanmullaiyaar

Ku Koo crowed the rooster;
Dawn arrived as sword cruel
Uncoupling my lover,
His ardent entwining arms.
My pure heart now all despair.

- Kuruntogai : 157

அஞ்சில் அஞ்சியார்

ஆடு இயல் விழவின் அழுங்கல் மூதூர்
உடையோர் பான்மையின் பெருங் கை தூவா
வறன் இல் புலைத்தி எல்லித் தோய்த்த
புகாப் புகர் கொண்ட புன் பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர ஓடிப்
பெருங் கயிறு நாலும் இரும்பனம் பிணையல்
பூங் கண் ஆயம் ஊக்க ஊங்காள்
அழுதனள் பெயரும் அம் சில் ஓதி
நல்கூர் பெண்டின் சில் வளைக் குறுமகள்
ஊசல் உறு தொழில் பூசல் கூட்டா
நயன் இல் மாக்களொடு குழீஇப்
பயன் இன்று அம்ம இவ் வேந்துடை அவையே.

–நற்றிணை: 90

Anjil Anjiyaar

The old town
Drowned in the din of festivities,
Even the washerwoman in no penury
And loaded with fuller chores
Washes clothes lily - white
Starches them with starch water
Drained from cooked rice.

She walks with gait graceful
Donning the starched floral garment
Decked in gold necklace;
Linger does she beside the swing
Suspended from strong ropes
Of dark palmyra fibre;
With eyes like pairs of blooms
Friends rock the swing in glee
But she
The very young girl courtesan
Of long gorgeous tresses
Can't be coaxed into the fun
Leave does she with a sob.
Unworthy the company here.
Alas! This chieftain's forum
Of no avail to me,
Blessed I am not
For my precious lover
To rock my swing!

- Narrinai 90

அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்

முடவுமுதிர் பலவின் குடம்மருள் பெரும்பழம்
பல்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
பாடிமிழ் அருவிப் பாறை மருங்கின்
ஆடுமயில் முன்னது ஆகக் கோடியர்
விழவுகொள் மூதூர் விறலி பின்றை
முழவன் போல அகப்படத் தழீஇ
இன்துணைப் பயிரும் குன்ற நாடன்
குடிநன்கு உடையன் கூடுநர்ப் பிரியலன்
கெடுநா மொழியலன் அன்பினன் என நீ
வல்ல கூறி வாய்வதின் புணர்த்தோய்
நல்லை காணில் காதல் அம்தோழீஇ
கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தேர் அஞ்சி
நல்லிசை நிறுத்த நயவரு பனுவல்
தொல்லிசை நிறீஇய உரைசால் பாண்மகன்
எண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணின் னுள்ளும்
புதுவது புனைந்த திறத்தினும்
வதுவை நாளினும் இனியனால் எமக்கே.

அகநானூறு: 352

Anjiyathai Magal Nagaiyaar

My beloved friend!
You're indeed a fine person.

Standing beneath a rock
Washed by roaring waterfall,
And behind a dancing peacock,
Holding a large bulbous fruit
From a bending jack tree
Like an artiste holding
A Muzhavu instrument
Behind a virali dancer
At the town fiesta...
Clasping the jack fruit
A monkey beckons its charming mate.

My lord belongs here, the hills
From a noble line
Won't desert his kin
Stranger to harsh words
Spreads goodwill-
So you described
And bonded us together.

Extolling the glory
Of Adiyamaan Vanji
Famed for his chariot massive
Drawn by sprinting horses,
A singer composed music great
In tune with the norms set
By ancient musical treatises;
Beyond its melody...
Superior too
To his innovative virtuosity...
My lord more adoring now
Than on the wedding day

- Akananooru : 352

ஔவையார்

முட்டு வேன்கொல் தாக்கு வேன்கொல்
ஓரேன் யானுமோர் பெற்றி மேலிட்டு
ஆஅ ஒல்லெனக் கூவு வேன்கொல்
அலமரல் அசைவளி அலைப்பவென்
உயவுநோ யறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே.

குறுந்தொகை: 28

Auvaiyaar

Do I butt them? Do I toss them?
Spurred by some impulse
Do I shout hoarse?
I am at a loss.
The prancing breeze
Torments me no end.
Townsfolk in slumber buried
Blissfully oblivious
Of my agony of suppressed libido.
What to do I know not.

- Kuruntogai 28

பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு

பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லாது ஒழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது
அடைஇடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்என் சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி ஆகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டு ஈமம்
நுமக்குஅரிது ஆகுக தில்ல எமக்குஎம்
பெருந்தோள் கணவன் மாய்ந்தென அரும்புஅற
வள்இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள்இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே.

புறநானூறு: 246

Boothappaandian Devi Perunkoppendu

O The learned! O The pedants!
You of cruel design
Not saying 'go'
But declaring 'no'
To my departing with my dead husband.

Eating rice resembling seeds
Of ripe cucumber fruit
Marked by lines
As on squirrel's back
But with no trace of ghee;
Rice mixed with greens and water
Squeezed by hand and served;
Mashed white sesame relish
And tamarind-laced dish to boot.
I'm no run-of-the mill woman
To subsist on the measly fare.
Not would I shun the mat
And sleep on rutted floor
As a part of a widow's penance.

The funeral pyre
Stacked with firewood
You may find loathsome.
But my man of broad shoulders
Is gone for ever;
Now to me
The cool pond of full blown lotuses
And the smouldering pyre
Are but the same.

- Puranaanooru 246

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்

நரம்புஎழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்தோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படைஅழிந்து மாறினன் என்று பலர் கூற
மண்டுஅமர்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்டஎன்
முலைஅறுத் திடுவென் யான் எனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களம் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந் தனளே.

புறநானூறு: 278

Kaakkaipaadiniyaar Nachellaiyaar

The old woman,
Shoulders shrivelled drooping
Abdomen a mere lotus pad;
Heard words callous
'Young son is slayed
Fleeing from battle.'

Searing rage sword in hand
Charged she to battle field.
Roared she
'In fear if he fell
Sunder will I this breast
That suckled a coward.'
Bloodied field she rummaged
With eyes intent
Amongst bodies spreadeagled;
Saw she her son's body
Savagely smashed to pieces.
Delirous her delight
Paling joy at his birth.

- Puranaanooru 278

காமக்காணிப் பசலையார்

தேம் படு சிலம்பில் தெள் அறல் தழீஇய
துறுகல் அயல தூமணல் அடைகரை
அலங்கு சினை பொதுளிய நறு வடி மாஅத்துப்
பொதும்புதோறு அல்கும் பூங்கண் இருங் குயில்
கவறு பெயர்த்தன்ன நில்லா வாழ்க்கை இட்டு
அகறல் ஓம்புமின் அறிவுடையீர் என
கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல
மெய் உற இருந்து மேவர நுவல
இன்னாது ஆகிய காலைப் பொருள்வயிற் பிரிதல்
ஆடவர்க்கு இயல்பு எனின்
அரிது மன்றம்ம அறத்தினும் பொருளே.

நற்றிணை: 243

Kaamakkaani Pasalaiyaar

Hillside dotted with beehives
Rustling waters kissing a little rock
Soft sands bordering the stream
A grove of mango trees
Branches swaying
Crowded with baby mangoes;
Black koels with eyes like buds
Perched on the trees in pairs,
Male and female in ardent embrace
Trill in melody delectable
Seemingly taunting humans
In helpless resignation:
'O The bright and the discerning!
Life but fleeting transient
Much like whimsical game of dice.
So waste not time chasing wealth
Leave not your beloved
Savour life of togetherness!

Early summer
When parting torments
Parting the game men play
In search of baubles and tinsels
Is chasing wealth more vital
Than duty to his beloved?
Oh! I am at a loss!

- Narrinai 243

காவற் பெண்டு

சிற்றில் நற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டு உளனோஎன வினவுதி என்மகன்
யாண்டு உளன் ஆயினும் அறியேன் ஓரும்
புலி சேர்ந்து போகிய கல்அளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

புறநானூறு: 86

Kaavarpendu

Holding the pillar
Of this modest house
Ask do you:
'Where at all is your son?'
Where my son is
I know not, dear.
Like the rocky cave
Wherein the tiger stayed
And later left,
This is the stomach
That bore him sure.
Where he is?
Battlefield must be.

- Puranaanooru 86

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்

தாஅ வலஞ்சிறை நொப்பறை வாவல்
பழுமரம் படரும் பையுண் மாலை
எமிய மாக ஈங்குத் துறந்தோர்
தமிய ராக இனியர் கொல்லோ
ஏழூர்ப் பொதுவினைக் கோரூர் யாத்த
உலைவாங்கு மிதிதோல் போலத்
தலைவரம் பறியாது வருந்துமென் னெஞ்சே.

குறுந்தொகை: 172

Kachippettu Nannaagaiyaar

In the evening doleful
Spreading its wings
Broad and pretty
The bat wings its way
To the fruit-laden tree.
Yonder has he gone
Leaving me in loneliness;
Alone there he is,
Is he at all solicitous?
Like a bellows in a smithy
Serving villages seven,
My heart heaving in anguish.
My mind in torment
Endless and cruel.

- Kuruntogai 172

கழார்க் கீரனெயிற் றியார்

அம்ம வாழி தோழி பொருள் புரிந்து
உள்ளார் கொல்லோ காதலர் உள்ளியும்
சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொல்லோ
பயன்நிலம் குழைய வீசிப் பெயல் முனிந்து
விண்டு முன்னிய கொண்டல் மாமழை
மங்குல் அற்கமொடு பொங்குபு துளிப்ப
வாடையொடு நிவந்த ஆய்இதழ்த் தோன்றி
சுடர்கொள் அகலின் சுருங்குபிணி அவிழச்
சுரிமுகிழ் முசுண்டைப் பொதிஅவிழ் வான்பூ
விசும்புஅணி மீனின் பசும்புதல் அணியக்
களவன் மண்அளைச் செறிய அகல்வயல்
கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூ
மாரிஅம் குருகின் ஈரிய குரங்க
நனிகடுஞ் சிவப்பொடு நாமம் தோற்றிப்
பனிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை
மருளின் மாலையொடு அருள்இன்றி நலிய
நுதல்இறை கொண்ட அயல்அறி பசலையொடு
தொன்னலம் சிதையச் சாஅய்
என்னள்கொல் அளியள் என்னா தோரே.

அகநானூறு: 235

Kazhaarkeeran Eyirriyaar

Greetings, my friend!
Lend me your ears.

Dark clouds soaked
The beneficent land
Retreated to mount high
There drizzled night long.
Cold breeze wafting
Fragrant kaantal buds
Unfolded their lovely petals
Like so many tiny lamps;
The curled musundai buds
Blossomed into white flowers
And dotted the green shrubs
Like the firmament alight with stars;
Crabs crawled into their mud holes;
Lush sugarcane stalks
Crested with lily-white bloom
And laden with rain water
Arched like dainty cranes;
The cold angry wind
In concert with wistful evening
Plunged me in doleful anguish.

O Biting Cold Wind!
May you go to my cruel man
Falter not in your direction
Fail not to convey my anguish.
Maybe just maybe
My man in obsessive search of wealth.
Would remember me and return

- Akanaanooru 163

குமுழிஞாழலார் நப்பசலையார்

ஒடுங்கீர் ஓதி நினக்கும் அற்றோ
நடுக்கின்று அளித்தென் நிறையில் நெஞ்சம்
அடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மணற் பக்கம் சேர்த்தி
நிறைச்சூல் யாமை மறைத்து ஈன்று புதைத்த
கோட்டுவட்டு உருவின் புலவுநாறு முட்டைப்
பார்ப்புஇடன் ஆகும் அளவை பகுவாய்க்
கணவன் ஓம்பும் கானலஞ் சேர்ப்பன்
முள்ளுறின் சிறத்தல் அஞ்சி மெல்ல
வாவுஉடை மையின் வள்பிற் காட்டி
ஏத்தொழில் நவின்ற எழில்நடைப் புரவி
செழுநீர்த் தண்கழி நீந்தலின் ஆழி
நுதிமுகங் குறைந்த பொதிமுகிழ் நெய்தல்
பாம்புஉயர் தலையின் சாம்புவன நிவப்ப
இரவந் தன்றால் திண்தேர் கரவாது
ஒல்லென ஒலிக்கும் இளையரொடு வல்வாய்
அரவச் சீறூர் காணப்
பகல்வந் தன்றாற் பாய்பரி சிறந்தே.

அகநானூறு: 160

Kumuzhignaazhalaar Nappasalaiyaar

Uprooting and dragging
An adumbu creeper
Reaching it
To a sand mound white
Beside a salt pan -
A tortorise in pregnancy advanced
In stealth laid eggs
Shaped as a sliced tusk
Smelling of raw meat,
Left it buried.
With mouth gaping
Kept guard its mate
Till newborns arrived.
Your man the lord
Of this seashore town.

Fearing the excess
Of prodding by goad
The man directs deftly
Manipulating the reins;
Galloped the horses
Trained to dart like arrows.
Crossing the salt-pans
With lapping cool water,
The chariot wheels
Cut asunder neital plants,
Neital raising its head
Like a hooded cobra
And then wilting.
His chariot sturdy
Traverses but during nights.

Now
Not under cover of darkness
In daylingt broad

Kumuzhignaazhalaar Nappasalaiyaar

Uprooting and dragging
An adumbu creeper
Reaching it
To a sand mound white
Beside a salt pan -
A tortoise in pregnancy advanced
In stealth laid eggs
Shaped as a sliced tusk
Smelling of raw meat,
Left it buried.
With mouth gaping
Kept guard its mate
Till newborns arrived.
Your man the lord
Of this seashore town.

Fearing the excess
Of prodding by goad
The man directs deftly
Manipulating the reins;
Galloped the horses
Trained to dart like arrows.
Crossing the salt-pans
With lapping cool water,
The chariot wheels
Cut asunder neital plants,
Neital raising its head
Like a hooded cobra
And then wilting.
His chariot sturdy
Traverses but during nights.

Now
Not under cover of darkness
In daylight broad

The chariot crosses the town
Yelling young boys in town
Boisterous belles of town
Watching and savouring.

My heart quails at this.
O my friend with glistening tresses!
Do you feel a tremor too?

- Akanaanooru 160

குன்றியனார்

ஐயவி அன்ன சிறுவீ ஞாழல்
செவ்வி மருதின் செம்மலொடு தாஅய்த்
துறைஅணிந் தன்றவ ரூரே யிறையிறந்
திலங்குவளை ஞெகிழச் சாஅய்ப்
புலம்பணிந் தன்றவர் மணந்த தோளே.

குறுந்தொகை: 50

Kunriyanaar

Teeny-weeny gnaazhal flowers
Like so many white mustard seeds,
Flowers of lovely Marudam
Ruddy but faded
Join to carpet the steps
Decking out the pond -
So sparkles his town.
Shoulders enthralled in his clasp
Wear now
Agony bitter of separation
As ornaments
Bracelets slipping from
Arms emaciated.

- Kuruntogai 50

குறமகள் இளவெயினி

தமர்தன் தப்பின் அதுநோன் றல்லும்
பிறர்கை யறவு தான்நா ணுதலும்
படைப்பழி தாரா மைந்தினன் ஆகலும்
வேந்துடை அவையத்து ஓங்குபு நடத்தலும்
நும்மோர்க்குத் தகுவன அல்ல எம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பின் கொலைவேல்
கோடல் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன்
ஆடு மழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
எற்படு பொழுதின் இனம்தலை மயங்கிக்
கட்சி காணாக் கடமான் நல்லேறு
மடமான் நாகுபிணை பயிரின் விடர்முழை
இரும்புலிப் புகர்ப்போத்து ஓர்க்கும்
பெருங்கல் நாடன்எம் ஏறைக்குத் தகுமே.

புறநானூறு: 157

Kuramagal Ilaveyini

Tolerating misdeeds of kin,
Sense of shame at inability
To help the indigent,
Strength and valour
Not blamed by foes in battle,
Strutting in a court royal -
Not becoming of ones like you,
Broad chest sculpted by archery,
Wielder of spear fierce,
Adorned by kaanthal flowers,
The Kurava leader is our lord eminent.

At the mountain peak
Blocking rain-laden clouds,
In the evening marked by the setting sun,
Left alone
Knowing not where its flock is
A stag in a muddle bleats
Beckoning its young mate.
Hears this sound a tiger
From its open cave.
In parallel stands
Our lord of the mountains.

- Puranaanooru 157

குறமகள் குறியெயினி

நின் குறிப்பு எவனோ தோழி என்குறிப்பு
என்னொடு நிலையாதுஆயினும் என்றும்
நெஞ்சு வடுப்படுத்துக் கெட அறியாதே
சேண் உறத் தோன்றும் குன்றத்துக் கவா அன்
பெயல் உழந்து உலறிய மணிப் பொறிக் குடுமிப்
பீலி மஞ்ஞை ஆலும் சோலை
அம் கண் அறைய அகல் வாய்ப் பைஞ் சுனை
உண்கண் ஒப்பின் நீலம் அடைச்சி
நீர் அலைக் கலைஇய கண்ணிச்
சாரல் நாடனொடு ஆடிய நாளே.

நற்றிணை: 357

Kuramagal Kuriyeyini

Mountain lofty grazing the sky
A massive rock
A limpid spring
Beside the spring
In the foothill grove
Stood rain drenched peacock
Its plume dotted with bewitching hues
Its crest a spray of blue.
My lover dear of Saaral land
Donned blue lilies
Dazzling as eyes with black pigment
His garland wafted
By the shimmering spring
Revel did we in the spring

The memory returns haltingly
Leaving too a bruise in my heart.
Will the imprint last
I know not.
What's your take, my friend?

- Narrinai 357

மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

ஒன்னார் யானை ஓடைப் பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்
ஓடாப் பூட்கை உரவோன் மருக
வல்லேம் அல்லேம் ஆயினும் வல்லே
நின்வயிற் கிளக்குவம் ஆயின் கங்குல்
துயில்மடிந் தன்ன தூங்கிருள் இறும்பின்
பறை இசை அருவி முள்ளூர்ப் பொருந
தெறலரு மரபின் நின் கிளையொடும் பொலிய
நிலமிசைப் பரந்த மக்கட்கு எல்லாம்
புலன் அழுக்கு அற்ற அந்த ணாளன்
இரந்து சென் மாக்கட்கு இனி இடன் இன்றிப்
பரந்து இசை நிற்கப் பாடினன் அதற்கொண்டு
சினமிகு தானை வானவன் குடகடல்
பொலந்தரு நாவாய் ஓட்டிய அவ் வழிப்
பிறகலம் செல்கலாது அனையேம் அத்தை
இன்மை துரப்ப விசை தர வந்து நின்
வண்மையின் தொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்று
அரவுஎறி உருமின் முரசெழுந்து இயம்ப
அண்ணல் யானையொடு வேந்து களத்து ஒழிய
அருஞ் சமம் ததையத் தாக்கி நன்றும்
நண்ணாத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

புறநானூறு:126

Maarokkathu Nappasalaiyaar

O! The scion of the race
Which knows not retreat in battle
Which adorns gift seekers
With flowers beyond fading
Fashioned out of gold
Garnered from the gold shields
Protecting heads of enemy's elephants.
O! The lord of the Mulloor hills
Enveloped by woods
Steeped in inky black darkness
Seemingly drowned in slumber,
With roaring waterfalls
Recalling the bellow of wardrums.
O! The mighty conqueror!
The wardrums roar
Like the thunder scattering
The serpents baring thorn-like teeth;
The enemy king has fallen
With his mighty royal elephant;
You slay toss around enemy warriors
And emerge the victor dominant.

With Cheran's vessels ferrying gold
Setting sail on the western seas
Can anyone dare float their mean sailboats?
The Brahmin of impeccable purity
Had sung your glory
Leaving no room beyond
To sing thy wholesome eminence.

Can we match Kapilan peerless?
Dare we so presume?
Still
O! Lord of the Pennai basin!
Driven are we by penury
Seek do we your munificence.
May your grace touch us.

- Puranaanooru 126

மாற்பித்தியார்

ஓவத் தன்ன இடனுடை வரைப்பிற்
பாவை அன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
இழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகும்
கழைக்கண் நெடுவரை அருவியாடிக்
கான யானை தந்த விறகின்
கடுந்தெறல் செந்தீ வேட்டுப்
புறம்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

புறநானூறு: 251

Maarpithiyaar

In the house
Pretty as a painting,
Damsels lovely as Paavai
Their bangles slipping away
Caused by the man heroic.
And he...
In the higher reaches of the hill
Choking with bamboos,
Bathes in a waterfall;
Lights a fire blazing
With wood left behind
By a tusker ravaging,
Dries his long hair
Blanketing his back.

- Puranaanooru 251

மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

சுடர் சினம் தணிந்து குன்றம் சேர
நிறை பறைக் குருகினம் விசும்பு உகந்து ஒழுக
எல்லை பைபயக் கழிப்பி முல்லை
அரும்பு வாய் அவிழும் பெரும் புன் மாலை
இன்றும் வருவது ஆயின் நன்றும்
அறியேன் வாழி தோழி அறியேன்
ஞெமை ஓங்கு உயர் வரை இமையத்து உச்சி
வா அன் இழிதரும் வயங்கு வெள் அருவிக்
கங்கைஅம் பேர் யாற்றுக் கரை இறந்து இழிதரும்
சிறை அடு கடும் புனல் அன்ன என்
நிறை அடு காமம் நீந்துமாறே.

நற்றிணை: 369

Madurai Olaikkadaiyathaar Nalvellaiyaar

My friend dear, greetings to you!
Searing heat abating
The sun kisses western hills;
Sailing with spreadout wings
The cranes float in the sky;
The day slowly ebbs away;
Jasmine buds unfolding
Tormenting evening arriving
Today again as yesterday -
Good or bad I know not.
When it does arrive
How do I ford
My raging torrent of passion
Sweeping aside my poise?
Origin at the Himalayan heights
Dense with mighty Gnemai trees
Rushing as glorious waterfalls
Assuming Ganga as its name
Trundling down
Breaking banks
Smashing bunds
This my surging libido
How to swim across this tide
I am at a loss, my friend.

- Narrinai 369

முடத்தாமக் கண்ணியார்

அறல்போல் கூந்தல், பிறைபோல் திருநுதல்,
கொலைவில் புருவத்து, கொழுங்கடை மழைக்கண்,
இலவுஇதழ் புரையும் இன்மொழித் துவர்வாய்,
பலஉறு முத்தின் பழிதீர் வெண்பல்,
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை அன்ன
பூங்குழை ஊசற் பொறைசால் காதின்
நாண்அடச் சாய்ந்த நலம்கிளர் எருத்தின்,
ஆடுஅமைப் பணைத்தோள், அரிமயிர் முன்கை,
நெடுவரை மிசைய காந்தள் மெல்விரல்,
கிளிவாய் ஒப்பின் ஒளிவிடு வள்உகிர்,
அணங்குஎன உருத்த கணங்குஅணி ஆகத்து,
ஈர்க்குஇடை போகா ஏர்இள வனமுலை,
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்,
உண்டுஎன உணரா உயவும் நடுவின்,
வண்டுஇருப்பு அன்ன பல்காழ் அல்குல்,
இரும்பிடித் தடக்கையின் செறிந்துதிரள் குறங்கின்
பொருந்துமயிர் ஒழுகிய திருந்துதாட்கு ஒப்ப
வருந்துநாய் நாவின், பெருந்தகு சீறடி,
அரக்குஉருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்,
பரற்பகை உழந்த நோயொடு சிவணி,
மரல்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள்
நன்பகல் அந்தி நடைஇடை விலங்கலின்,
பெடைமயில் உருவின், பெருந்தகு பாடினி

– பொருநராற்றுப்படை
வரிகள் 25–47

Mudathaama Kanniyaar

Wavy tresses recalling
Rippled black river sand sediment,
Forehead a cresent moon,
Bracing eyes pools of rain,
Pinkish mouth of words sweet
An ilavam flower in blossom,
Sparkling teeth a string of pearls,
Dangling ears like scissor handles
Gently swaying with Magara pendants,
Dainty neck bent bashfully,
Strong shoulders sturdy as bamboo,
Forearms with a spray of hair wispy,
Fingers delicate as flower stems,
Gently curving finger nails parrot beaks,
Sumptuous breasts radiating heartaches
Their cleavage challenging entry
To even a rib of a palm leaf,
Navel a vortex in a river,
Waist too slender for notice,
Pelvis decorated by Megalai
With strung beads resembling bees,
Gorgeous thighs
Two heifer trunks united,
Calves with tender hair,
Soles of the feet
Pink as the hanging tongue
Of a tired salivating dog,
Treading the searing red earth
A bed of molten sealing wax

Mudathaama Kanniyaar

Wavy tresses recalling
Rippled black river sand sediment,
Forehead a cresent moon,
Bracing eyes pools of rain,
Pinkish mouth of words sweet
An ilavam flower in blossom,
Sparkling teeth a string of pearls
Dangling ears like scissor handles
Gently swaying with Magara pendants,
Dainty neck bent bashfully,
Strong shoulders sturdy as bamboo,
Forearms with a spray of hair,
Fingers delicate as flower stems,
Gently curving finger nails parrot beaks,
Sumptuous breasts radiating heartaches
Their cleavage challenging entry
To even a rib of a palm leaf,
Navel a vortex in a river,
Waist too slender for notice,
Pelvis decorated by Megalai
With strung beads resembling bees
Gorgeous thighs
Two heifer trunks united,
Calves with tender hair,
Soles of the feet
Pink as the hanging tongue
Of a tired salivating dog,
Treading the searing red earth
A bed of molten sealing wax

And hurt by the unfriendly gravel
Cruel blisters on the soles...

Shunning the scorch of the midday sun,
The gifted singer
Stood as a peahen.

-Porunar Aarruppadai
Lines 25 to 47

முள்ளியூர்ப் பூதியார்

அறம் தலைப்பிரியாது ஒழுகலும் சிறந்த
கேளிர் கேடுபல ஊன்றலும் நாளும்
வருந்தா உள்ளமொடு இருந்தோர்க்கு இல் எனச்
செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுநுதல்
மைஈர் ஓதி அரும்படர் உழத்தல்
சிலநாள் தாங்கல் வேண்டும் என்று நின்
நல்மாண் எல்வளை திருத்தினர் ஆயின்
வருவர் வாழி தோழி பலபுரி
வார்கயிற்று ஒழுகை நோன்சுவற் கொளீஇ
பகடுதுறை ஏற்றத்து உமண்விளி வெரீஇ
உழைமான் அம்பிணை இனன்இரிந்து ஓடக்
காடுகவின் அழிய உறைஇக் கோடை
நின்றுதின விளிந்த அம்பணை நெடுவேய்க்
கண்விடத் தெறிக்கும் மண்ணா முத்தம்
கழங்குஉறழ் தோன்றல பழங்குழித் தாஅம்
இன்களி நறவின் இயல்தேர் நன்னன்
விண்பொரு நெடுவரைக் கவாஅன்
பொன்படு மருங்கின் மலைஇறந் தோரே.

அகநானூறு:173

Mulliyoor Poodiyaar

Greetings, my friend!
'Leading life aligned to ethical norms,
Supporting kin in difficulties -
Beyond those in daily grind
With mind assailed by anguish'
Realised he this situation practical,
Set off to garner wealth.

Sturdy bulls yoked by neck
With ropes of strands many
The carts of salt traders
Trundle along
Over bumpy rutted roads;
Scared by the din
Stag and deer scamper for safety;
Woods lose their charm;
Searing summer heat
Sucks the land dry;
Dried bamboos split at nodes
Spraying unwashed pellets;
Like marbles these roll
Into the holes
Of marble games old.

In the country of Nannan
Of delectable toddy
And well-crafted chariots,
Your man traverses the slopes
Of hills dense with
Bamboos rising sky high,
And pregnant with gold deposits.

Of forehead fragrant
Of tresses inky black
You are!

Mulliyoor Poodiyaar

Greetings, my friend!
"Leading life aligned to ethical norms,
Supporting kin in difficulties -
Beyond those in daily grind;
With mind assailed by anguish,
Realised he this situation practical,
Set off to garner wealth.

Sturdy bulls yoked by neck
With ropes of strands many
The carts of salt traders
Trundle along
Over bumpy rutted roads;
Scared by the din
Stag and deer scamper for safety;
Woods lose their charm;
Searing summer heat
Sucks the land dry;
Dried bamboos split at nodes
Spraying unwashed pellets;
Like marbles these roll
Into the holes
Of marble games old.

In the country of Nannan
Of delectable toddy
And well-crafted chariots,
Your man traverses the slopes
Of hills dense with
Bamboos rising sky high,
And pregnant with gold deposits.

Of forehead fragrant
Of tresses inky black
You are!

Endure for a while the anguish
No other remedy can soothe!
So said he and set in place
Your bangles bustrous.
So your man will return sure.
Greetings, my friend!

- Akanaanooru 173

நக்கண்ணையார்

இறவுப் புறத்து அன்ன பிணர் படு தடவு முதல்
சுறவுக் கோட்டன்ன முள் இலைத் தாழை
பெருங் களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்பு முதிர்பு
நல் மான் உழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக் களம் கமழும் உரவு நீர்ச் சேர்ப்ப
இன மணி நெடுந் தேர் பாகன் இயக்க
செலீஇய சேறி ஆயின் இவளே
வருவை ஆகிய சில் நாள்
வாழாளாதல் நற்கு அறிந்தனை சென்மே.

நற்றிணை: 19

Nakkannaiyaar

Screwpines with bases broad
Barks scaly as shrimp skin
Thorny blades like shark horns
Flowers dazzling
Like bull-elephant tusks
Bend aside bathed in grace
Like graceful does
And spread their aroma
In the festive arena.

O Lord of this coastal land!
Should your bells-adorned chariot
Be directed to your home,
Mark my words!
She won't survive
Beyond the date
Of your promised return.
It's now upto you.

- Narrinai 19

நல்வெள்ளியார்

சூருடை நனந்தலைச் சுனை நீர் மல்கப்
பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆர்ப்ப
கல் அலைத்து இழிதரும் கடு வரற் கான் யாற்றுக்
கழை மாய் நீத்தம் காடு அலை ஆர்ப்பத்
தழங்கு குரல் ஏறொடு முழங்கி வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால் தோழி
வெண்ணெல் அருந்திய வரி நுதல் யானை
தண் நறுஞ் சிலம்பில் துஞ்சும்
சிறியிலைச் சந்தின வாடு பெருங் காட்டே.

நற்றிணை: 7

Nalvelliyaar

The vast forest,
The tiny leafed sandal trees
Withering in heat.

But, my friend dear!
Lightings flash
Heralding rains.

Mountain springs will brim
Vast awesome pools;
On the slopes of mountain massive
Waterfalls will roar and cascade;
Mountain streams flooding
Tossing boulders
Submerging bamboo poles
Used in rowing
Raising shattering din;
Thunders clapping
Sky descending in torrents.

Savouring a repast
Of white bamboo-rice
A tusker with feckled forehead
Sleeps in the slope,
Cool and fragrant.

- Narrinai 7

நன்னாகையார்

சேறுஞ் சேறு மென்றலின் பண்டைத்தன்
மாயச் செலவாச் செத்து மருங்கற்று
மன்னிக் கழிகென் றேனே அன்னோ
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
கருங்கால் வெண்குருகு மேயும்
பெருங்குளம் ஆயிற்றென் இடைமுலை நிறைந்தே.

குறுந்தொகை: 325

Nannaagaiyaar

'I'll go, I''ll go' said he
Took it as his usual prank
Alas! I told him
'Go you may
Leave me alone.'

Now
Where at all is he,
My dear comrade?

My breast cavity
A pool of tears
Where
Black-legged white stork
Waits on prowl.

- Kuruntogai 325

நெடும்பல்லியத்தையார்

அயிரை பரந்த அந்தண் பழனத்
தேந்தெழின் மலர தூம்புடைத் திரள்கால்
ஆம்பல் குறுநர் நீர்வேட் டாங்கிவள்
இடைமுலைக் கிடந்து நடுங்க லானீர்
தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி யாநுமக்
கரிய மாகிய காலைப்
பெரிய தோன்றினிர் நோகோ யானே.

குறுந்தொகை: 178

Nedumpalliathai

Fields rich in water
Where Ayirai fish abound
There you pluck flowers of aambal
With stalks like funnels
As if craving for fluid
But remaining unused.
Right you have
To snuggle and sleep
Between her breasts,
But you're in grip of fright.
During courtship
Appeared but rarely
Like the third-day crescent;
Caused you many hardships
You were all forbearance;
Regret do I.

- Kuruntogai 178

ஒக்கூர் மாசாத்தியார்

விருந்தும் பெறுகுநள் போலும் திருந்திழைத்
தடமென் பணைத்தோள் மடமொழி அரிவை
தளிரியல் கிள்ளை இனிதின் எடுத்த
வளராப் பிள்ளைத் தூவி அன்ன
வார்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவில்
பறைக்கண் அன்ன நிறைச்சுனை தோறும்
துளிபடு மொக்குள் துள்ளுவன சாலத்
தொளிபொரு பொகுட்டுத் தோன்றுவன மாய
வளிசினை உதிர்த்தலின் வெறிகொள்பு தாஅய்ச்
சிரல்சிறகு ஏய்ப்ப அறற்கண் வரித்த
வண்டுண் நறுவீ துமித்த நேமி
தண்ணில மருங்கிற் போழ்ந்த வழியுள்
நிறைசெல் பாம்பின் விரைபுநீர் முடுகச்
செல்லும் நெடுந்தகை தேரே
முல்லை மாலை நகர்புகல் ஆய்ந்தே.

அகநானூறு: 324

Okkoor Maasathiyaar

Fed by soothing raindrops
Soft as the feathers
Of the petite chicks
Nurtured lovingly by parrots
Velvety as tender leaves,
The woods lush
With trees of emerald foliage...
Limpid pools brimming
With water like parai's eyes...
Pellets of rainwater
Forming frolicking bubbles...
Raindrops churning
Reluctant bubbles in the mud
And sinking out of sight...
In the wafting breeze
Flowers soft as Chichili feathers
Floating their way down
Decking the ground
Carpeted with black sand...
Wheels of raging chariot
Cleaving through the Mullai land
Scattering the bees
Feasting on the honey in the flowers...
Rainwaters filling and wriggling
Along the furrows left
By the trundling chariot
Like snakes slithering
One behind another...

And
Evening greeting blossoming Mullai...

Hero's chariot leading his way
To his beloved's waiting doors...

Signal it is for the damsel
Decked to perfection
Demure in speech
With lusty shoulders
Like strong supple bamboo -
Signal it is for her
To spread her eager wares
For a feast sumptuous
To her prince charming.

- Akanaanooru 324

ஊண்பித்தையார்

உள்ளார் கொல்லோ தோழி உள்ளியும்
வாய்ப்புணர் வின்மையின் வாரார் கொல்லோ
மரற்புகா வருந்திய மாவெருத் திரலை
உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய
யாஅ வரிநிழல் துஞ்சும்
மாயிருஞ் சோலை மலையிறந் தோரே.

குறுந்தொகை: 232

Oonpithaiyaar

Savouring the aloe repast
A buck with mane massive
Rests in the Yaa tree shade
Striated by the residual branches
Left denuded after assault
By a massive tusker
With legs like a huge stone mortar.
Crossing mountains choking
With groves so luxuriant.
Parted had he from us.
You are in his thoughts?
Or, mission not accomplished,
He won't be coming now?

- Kuruntogai 232

பாரி மகளிர்

அற்றைத் திங்கள் அவ் வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர் கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ் வெண் நிலவில்
வென்று எறி முரசின் வேந்தர் எம்
குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே.

புறநானூறு: 112

Paari Magalir

That yonder month
Night bathed in moon shower
Our father was around
Our hills all ours.

This month
Night still lathered by moonlight
At the beat of victory drums
Our hills seized by a king
Our father not in our midst.

- Puranaanooru 111

பேய்மகள் இளவெயினியார்

அரி மயிர்த் திரள் முன்கை
வால் இழை மட மங்கையர்
வரி மணற் புனை பாவைக்குக்
குலவுச் சினைப் பூக் கொய்து
தண் பொருநைப் புனல் பாயும்
விண் பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல் சான்ற விறல்வேந் தனும்மே
வெப் புடைய அரண் கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற் றிசினே
புறம் பெற்ற வய வேந்தன்
மறம் பாடிய பாடினி யும்மே
ஏர் உடைய விழுக் கழஞ்சின்
சீர் உடைய இழை பெற்றிசினே
இழை பெற்ற பாடி னிக்குக்
குரல் புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே
என ஆங்கு
ஒள்அழல் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாரால் பூப்பெற் றிசினே.

புறநானூறு: 11

Paeimagal Ilaveyiniyaar

Forearms with fuzzy hair
Ornaments pure and pretty
Damsels fashion tiny houses
Made of allurial soil
For the Paavai deity
Decorate it with flowers
Collected from bent branches;
Revel in the cool Porunai waters;
This Vanji town bathed in glory
Its fame scaling heavenly heights;
So is the king wreathed in victory
And lauded in poems;
Smashing the foes' fortresses awesome,
Driving them in defeat ignominous
Chalks he victory esteemed;
The balladeer singing his prowess
Gifted with ornaments pretty
Of gold of many a measure;
The man singing in rhythmic unison
Blessed he was with a necklace
Of glittering lotus of gold
Strung in a chain of silver
(And for me?)

- Puranaanooru 11

பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்

அடிபுனை தொடுகழல் மையணல் காளைக்குஎன்
தொடிகழித் திடுதல்யான் யாய்அஞ் சுவலே
அடுதோள் முயங்கல் அவைநா ணுவலே
என்போற் பெருவிதுப் புறுக என்றும்
ஒருபால் படாஅது ஆகி
இருபாற் பட்ட இம் மையல் ஊரே.

புறநானூறு: 83

Perunkozhi Naikan Magal Nakkannaiyaar

Wearing the hero-anklet;
Sporting an inky black beard;
Yearning for him
My bangles are slipping;
And I fear mother's eyes wary.
Shoulders that vanquish foes
Crave do I to clasp
But bashful in company
Confounded beholding
The one and now the other;
My torment be the town's too.

- Puranaanooru 83

பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்

படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவின்
நெடுநீர் அவல பகுவாய்த் தேரை
சிறுபல் இயத்தின் நெடுநெறிக் கறங்கக்
குறும்புதற் பிடவின் நெடுங்கால் அலரி
செந்நில மருங்கின் நுண் அயிர் வரிப்ப
வெஞ்சின அரவின் பைஅணந் தன்ன
தண்கமழ் கோடல் தாதுபிணி அவிழத்
திரிமருப்பு இரலை தெள்அறல் பருகிக்
காமர் துணையொடு ஏமுற வதியக்
காடுகவின் பெற்ற தண்பதப் பெருவழி
ஓடுபரி மெலியாக் கொய்சுவற் புரவித்
தாள்தாழ் தார்மணி தயங்குபு இயம்ப
ஊர்மதி வலவ தேரே சீர்மிகுபு
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கை
அம்மா அரிவையைத் துன்னுகம் விரைந்தே.

அகநானூறு: 154

Podumbil Pullaalankanniyaar

Mullai land drenched in loud rain;
From the waters in pits
Croak hordes of wide-mouthed toads
Like a blend of instruments myriad;
Long - stemmed flowers of Pidavan bushes
Carpet the red soil
Lending it allure;
Like the raised hoods of angry snakes
Cool Kaanthal buds unfold
Spreading aroma around;
A buck of twisted horns
Savours water in the brook
Revels with its dear mate.
The woods a picture of beauty.

O! Charioteer!
Tarry not
In this salubrious path;
Let the jingle bells in the garland
Resonate to the speed
Of the horse of trimmed mane
And chariot trundle fast.
My charming beloved
The abode of womanly distinction
With attachment deep unto me
Let me reach her soonest.

- Akanaanooru 154

போந்தைப் பசலையார்

அன்னை அறியினும் அறிக அலர்வாய்
அம்மென் சேரி கேட்பினும் கேட்க
பிறிதுஒன்று இன்மை அறியக் கூறிக்
கொடுஞ்சுழிப் புகார்த் தெய்வம் நோக்கிக்
கடுஞ்சூள் தருகுவல் நினக்கே கானல்
தொடலை ஆயமொடு கடல்உடன் ஆடியும்
சிற்றில் இழைத்தும் சிறுசோறு குவைஇயும்
வருந்திய வருத்தம் தீர யாம் சிறிது
இருந்தன மாக எய்த வந்து
தடமென் பணைத்தோள் மடநல் லீரோ
எல்லும் எல்லின்று அசைவுமிக உடையேன்
மெல்இலைப் பரப்பின் விருந்துஉண்டு யானும்இக்
கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற்று எவனோ
எனமொழிந் தனனே ஒருவன் அவற்கண்டு
இறைஞ்சிய முகத்தேம் புறம்சேர்பு பொருந்தி
இவைநுமக்கு உரிய அல்ல இழிந்த
கொழுமீன் வல்சி என்றனம் இழுமென
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நாவாய் தோன்றுவ
காணாமோ எனக் காலின் சிதையா
நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோர் ருள்ளும்
என்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுதால்
ஒழிகோ யான் என அழிதகக் கூறி
யான் பெயர்க என்ன நோக்கித் தான்தன்
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி
நின்றோன் போலும் இன்றும்என் கட்கே.

அகநானூறு:110

Pondai Pasalaiyaar

With friends in tow
Like a garland strung
We revelled in the sea,
Built sand castles
At the seashore grove,
Played cooking game;
Rested awhile
As relief from fatigue.

Then came he:
'O damsels noble
With shoulders like sturdy bamboo!
Day is fading away
So weary am I;
Could I partake of your food
On a banana leaf?
Stay in this noisy little house?
Any hassle at all?'
Heads bowed
Went we into a huddle
Mumbled in reply
'This fare no good for you
Mere measly fish.'

Hey friends!
Boats with wafting flags there!
Let's go and look.'
Kicked away
Sand-house and food
And darted.
His eyes riveted on me
Asked he in a voice pathetic
'O damsel of eyebrows lovely!
Should I be going?'
'You may' said I.

Pondai Pasalaiyaar

With friends in tow
Like a garland strung
We revelled in the sea,
Built sand castles
At the seashore grove,
Played cooking game;
Rested awhile
As relief from fatigue.

Then came he:
'O damsels noble
With shoulders like sturdy bamboos
Day is fading away
So weary am I;
Could I partake of your food
On a banana leaf?
Stay in this noisy little house?
Any hassle at all?'
Heads bowed
Went we into a huddle
Mumbled in reply
'This fare no good for you
Mere measly fish.'

Hey friends!
Boats with wafting flags there!
Let's go and look.'
Kicked away
Sand-house and food
And darted
His eyes riveted on me
Asked he in a voice pathetic
'O damsel of eyebrows lovely!
Should I be going?'
'You may' said I.

Tarry did he
His eyes not straying
His hand holding
The knob of the chariot.
This picture of him and her
Etched in my mind.

O Mother!
May you know this!
Should cheri loudmouths hear this
So be it!
No other cause for her distress.
To swear I am prepared
In the direction of Varuna
Enshrined in Pugaar
Rich with lagoons.

- Akanaanooru 110

பொன்மணியார்

உவரி யொருத்தல் உழாது மடியப்
புகரி புழுங்கிய புயனீங்கு புறவிற்
கடிதிடி உருமிற் பாம்புபை அவிய
இடியொடு மயங்கி இனிதுவீழ்ந் தன்றே
வீழ்ந்த மாமழை தழீஇப் பிரிந்தோர்
கையற வந்த பையுள் மாலைப்
பூஞ்சினை யிருந்த போழ்கண் மஞ்ஞை
தாநீர் நனந்தலை புலம்பக்
கூஉந் தோழி பெரும்பே தையவே.

குறுந்தொகை: 391

Ponmaniyaar

No ploughing chores
Lazing bulls sulk;
Deer miserable in swelter;
Thunderclaps in rainless land
Snakes lower hoods in dread;
Dark clouds loom low
Bringing cheer to eager land;
Comes the evening
And gloom to separated lovers;
Perched on tree branches
Washed by welcome rains
Eyeing little pools of water
Lonely peahens
Give out doleful cry.
Naive indeed!

- Kuruntogai 391

பொன்முடியார்

ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்
களிறுஎறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

புறநானூறு: 312

Pọnmudiyaar

Giving birth my prime duty
Making him learned father's duty
Forging the spear blacksmith's duty
Instructing conduct in warfare king's duty
Wielding gleaming sword in battle
Slaying elephants
Returning triumphant
Duty of valorous youth.

- Puranaanooru 311

பூங்கணுத்திரையார்

மீன்உண் கொக்கின் தூவிஅன்ன
வால்நரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன்
களிறுஎறிந்து பட்டனன் என்னும் உவகை
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

புறநானூறு: 277

Poonkanuthiraiyaar

The old woman's hair
White as fisher-crane feather
Hears she the message
Her son slayed in battle
Felling an elephant.

Her delight greater
Than at his birth.
Her tears of joy
Exceed the lingering drops
From rain-soaked bamboos
Swaying in the breeze.

- Puranaanooru 277

தாயங்கண்ணியார்

குய்குரல் மலிந்த கொழுந்துவை அடிசில்
இரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
அல்லி உணவின் மனைவியோடு இனியே
புல்என் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான் சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்
முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

புறநானூறு: 250

Thaayankanniyaar

The boy with tender head
Left with only white rice
Wants sweet milk to mix
But
His father has reached
The lonely reaches of forest wild.
O the flourishing city!
Now
You've lost your lustre.

The lonely reaches of forest wild.
The aroma of seasoned food
Of taste exquisite
Wafting through the gate
Stopping the mendicants
On their tracks;
Hospitable pandal shed
Providing cool comfort
And wiping the tears
Of its beneficiaries -
Such the glory of this mansion was.

Now
Like the wife with head sheared
Bangles discarded
Subsisting on measly Alli rice...
Lost have you all the sparkle,
O the flourishing lovely city!

- Puranaanooru 250

வருமுலையாரித்தியார்

ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியென்
நன்னர் நெஞ்ச நெகிழ்த்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனிற் போகி யோனே
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வேறுபுல னன்னாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையிற் கலிழும்என் னெஞ்சே.

குறுந்தொகை: 176

Varumulaiyaarithiyaar

Came not once
Not just twice
But on days many.
Spoke so affably softly
Melting my heart.
Gone has he
Like a beehive useless
In the mountain distant.
My succour he is
Whither gone I know not.
Like rain torrential
With thunderclaps
In a blessed land afar
My heart pours out
In tears.

- Kuruntogai 176

வெள்ளைமாளர்

வேம்புசினை ஒடிப்பவும் காஞ்சி பாடவும்
நெய்யுடைக் கையர் ஐயவி புகைப்பவும்
எல்லா மனையும் கல்லென் றனவே
வெந்துஉடன்று எறிவான் கொல்லோ
நெடிதுவந் தன்றால் நெடுந்தகை தேரே.

புறநானூறு: 296

Vellaimaalar

Households around
Brimming with traditional din -
Breaking the neem branches
The melody of Kaanchi strains;
Smoking white mustard
With their ghee-smeared hands
All to ward off evil spirits.

But
No sign of his chariot's return
Won't he return
Before felling the fierce enemy king?

- Puranaanooru 296
(A Mother's lament)

வெள்ளிவீதியார்

கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது
நல்லான் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்
கெனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது
பசலை உணீஇயர் வேண்டும்
திதலை அல்குலென் மாமைக் கவினே.

குறுந்தொகை: 27

Velliveediyaar

Delicious cow's milk
Not suckled by the calf
Not collected in pail
Udder to ground it drains.
My exquisite allure
To me of no value
To my lover of no use
But a mere pallor
On my genital
As unrequited yearning.

- Kuruntogai 27

வெண்ணிக் குயத்தியார்

நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி
வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக
களி இயல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்று அமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற
வென்றோய் நின்னினும் நல்லன் அன்றே
கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப் புகழ் உலகம் எய்திப்
புறப்புண் நாணி வடக் கிருந்தோனே.

புறநானூறு: 66

Venni Kuyathiyaar

O the worthy descendant
Of the mighty line of kings
Who ruled the seas
Steering the vessels
In sync with the winds;
O Karikaal Valava,
Lord of herds of rutted tuskers!
Conqueror of battles royal
Vanquishing foes
Manifesting valour!
In the Venni battle
Shamed by his retreat
Disappeared northward
(And starved to death) -
That monarch of world repute
Is he more esteemed?

- Puranaanooru 66

வெண்மணிப்பூதியார்

இதுமற் றெவனோ தோழி முதுநீர்ப்
புணரி திளைக்கும் புள்ளிமிழ் கானல்
இணரவிழ் புன்னை யெக்கர் நீழற்
புணர்குறி வாய்த்த ஞான்றைக் கொண்கற்
கண்டன மன்னெங் கண்ணே யவன்சொற்
கேட்டன மன்னெஞ் செவியே மற்றவன்
மணப்பின் மாணல மெய்தித்
தணப்பின் நெகிழ்பவென் தடமென் றோளே.

குறுந்தொகை: 299

Vennmani Poodiyaar

Seashore grove
Washed by waves of ancient ocean,
Melody of birds filling the air
Shady sand mound
Carpetted by bunches of Punnai flowers;
Time inviting to make love...
Landed on him my eyes;
Heard his word my ears;
Swelled my lusty shoulders
After a union consummate.
Separation
And they wilt.
How strange, my friend dear!

- Kuruntogai 299

வெண்பூதியார்

பெயன்மழை துறந்த புலம்புறு கடத்துக்
கவைமுட் கள்ளிக் காய்விடு கடுநொடி
துதைமென் தூவித் துணைப்புற விரிக்கும்
அத்தம் அரிய என்னார் நத்துறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவா ராயினிவ் வுலகத்துப்
பொருளே மன்ற பொருளே
அருளே மன்ற ஆருமில் லதுவே.

குறுந்தொகை: 174

Vennpoodiyaar

No timely rain
Lonely desertified land.
Ripe fruits
Of spurges dense with thorns
Burst forth
The noise scattering
A pair of loving doves
With soft velvety feathers.
Leaving me alone
He travels in search of wealth
Unmindful of the travails
Of these inhospitable woods.

Wealth, wealth
The only stable value
In this world?
Grace and kindness
Have no takers?

- Kuruntogai 174

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

வெடிவேய் கொள்வது போல ஓடித்
தாவுபு உகளும் மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட
நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை சுற்றிய
ஐதுஅமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கைவார் நரம்பின் பாணர்க்கு ஒக்கிய
நிரம்பா இயல்பின் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்கும் காளை ஊக்கி
வேலின் அட்ட களிறு பெயர்த்து எண்ணின்
விண்ணிவர் விசும்பின் மீனும்
தண்பெயல் உறையும் உறையாற் றாவே.

புறநானூறு: 302

Veripaadiya Kaamakkanniyaar

Like bent bamboo on release
Whips up in recoil
His stallions gallop;
Gave he to the dancers
Ornaments studded
With flowers of gold.
The singers cradle the yaazh
Decked with wild-lime flowers
And tuned to the right note,
Strum the strings
Producing melody perfect.
To them he gifted
Small towns of glory peerless.
To the foes with glance covetous
Fearsome bull was he.
Countless the tuskers
He felled in battle
Paling the number of stars
Crowding the firmament,
The raindrops in the torrent
From cool clouds distant.

- Puranaanooru 302

நீதி இலக்கியம்

ETHICAL LITERATURE

ஔவையார்

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர்; அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உறுவார், உறவு.

– வாக்குண்டாம்

கற் பிளவோடு ஒப்பர் கயவர்; கடுஞ் சினத்துப்
பொற் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வரே; வில் பிடித்து
நீர் கிழிய எய்த வடுப் போல மாறுமே
சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம்.

– வாக்குண்டாம்

Auvaiyaar

The pond goes dry
Water birds desert and disappear
Such time servers no true kin.
The Kotti Aambal Neital plants
Cling to the pond
In times fair or foul.
Such the kin authentic.

- Vaakkundaam

The break caused by anger:
For the mean a broken stone,
For some cracked gold,
For the truly noble
It is but the transient mark
Left on water surface
By a darting arrow.

- Vaakkundaam

ஔவையார்

ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று, அடி சுடும் அந் நாளும், அவ் ஆறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும்; ஏற்றவர்க்கு,
நல்ல குடிப் பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்,
'இல்லை' என மாட்டார், இசைந்து.

– நல்வழி

'ஒரு நாள் உணவை ஒழி' என்றால் ஒழியாய்;
'இரு நாளுக்கு ஏல்' என்றால் ஏலாய்; ஒரு நாளும்
என் நோ அறியாய் – இடும்பை கூர் என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

– நல்வழி

Auvaiyaar

No flow in the river
Scorching sands under feet
Still
Through the hidden springs
It yields water to the world.
Noble of birth
Even in the grip of penury
Won't have the heart
To say 'no' to needy

- Nalvazhi

'Give up a day's food'
'Nay' you declare;
'Store food for days two'
Not possible you aver;
My problems you know not.
You inksome stomach!
Hard indeed to live with you

- Nalvazhi

ஔவையார்

கொன்றை வேந்தன்

1. ஈயார் கேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
2. கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை.
3. குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை.
4. தாயின் சிறந்த ஒரு கோயிலும் இல்லை.
5. திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு.
6. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்று எனத் தகும்.
7. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி.
8. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்.
9. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலன்.
10. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.

Auvaiyaar

Konrai Vendan

1. The wealth of the miser will be looted by the wicked.
2. Chastily is being true to one's word.
3. If you are picky, no kin will be left.
4. No temple more sacred than a mother.
5. Go across the seas and garner wealth.
6. Slandering women akin to agents of death.
7. Work may be minor, accomplish it with due deliberation.
8. Even when one is frail, use not harsh words.
9. Credulity a woman's ornament.
10. Sow the wind, you'll reap the whirlwind.

ஔவையார்

ஆத்திசூடி

1. ஊக்கமது கைவிடேல்.
2. வஞ்சகம் பேசேல்.
3. கீழ்மை அகற்று.
4. தெய்வம் இகழேல்.
5. தேசத்தோடு ஒத்து வாழ்.
6. தையல் சொல் கேளேல்.
7. தொன்மை மறவேல்.
8. போர்த்தொழில் புரியேல்.
9. மிகைப்படச் சொல்லேல்

Auvaiyaar

Aaathi Soodi

1. Permit not to be demotivated.
2. Avoid gossip malicious.
3. Shun meanness.
4. Denigrate not god.
5. Live in harmony with the world.
6. Listen not to a woman's word.
7. Forget not the tradition.
8. Shun warfare.
9. Avoid hyperbole.

பக்தி இலக்கியம்

DEVOTIONAL LITERATURE

காரைக்கால் அம்மையார்

கொங்கை திரங்கி நரம்பெ ழுந்து
குண்டுகண் வெண்பற் குழிவ யிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
பரடுயர் நீள்கணைக் காலோர் பெண்பேய்
தங்கி யலறி யுலறு காட்டில்
தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் வீசி
அங்கங் குளிர்ந்தண லாடும் எங்கள்
அப்ப னிடம்திரு ஆலங் காடே.

மூத்த திருப்பதிகம் 1:1

Kaaraikkaal Ammaiyaar

Breasts shrivelled
Veins gnarled and bulging
Eyes sagging sockets
Teeth pale white
Stomach an unseemly hollow
Tresses rust-brown
Canine teeth protruding
Ankles raised
Legs long and spindly
A lonely female ghost
Howling and screaming...

In the fiery cremation ground
Tossing long matted locks
In all eight directions
Dancing amidst flames
In benign cool comfort
Our dear Lord Shiva.

Thiurvaalangaadu His abode.

- Mootha Thiurppadigam 1-1

காரைக்கால் அம்மையார்

அன்பால் அடைவதெவ் வாறுகொல் மேலதோராடரவம்
தன்பால் ஒருவரைச் சாரவொட் டா(து)அதுவேயுமன்றி
முன்பா யினதலை யோடுகள் கோத்தவை ஆர்த்துவெள்ளை
என்பா யினவும் அணிந்தங்கோர் ஏறுகந் தேறுவதே.

திரு இரட்டை மணிமாலை 17

Kaaraikkal Ammaiyaar

The deadly serpent on you
Hisses away any approach;
As if it won't suffice
Garland of forbidding skulls
Donning too assorted bones;
To cap it all
You ride an angry bull.

Tell me, O Lord!
How do I reach you with love?

- Thiru Irattai Manimaalai :17

காரைக்கால் அம்மையார்

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ ? அங்கை
அழகால் அழல்சிவந்த வாறோ ? – கழலாடப்
பேயோடு கானிற் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடு வாய்இதனைச் செப்பு.

அற்புதத் திருவந்தாதி : 98

Karraikkaal Ammaiyaar

Cremation ground
Dotted with ghosts in earie dance
Holding fire in your hand
Anklets moving jingling
You dance in raging fire, O Lord!
Your palm ruddy
Due to the fire you hold?
Has the fire turned red
From Thy hands' flaming hue?

- Arpuda Thiruvandaati : 98

ஆண்டாள்

கீசுகீ சென்றுஎங்கும் ஆனைச்சாத்தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசைப் படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேச முடையாய் திறவேலோர் எம்பாவாய்.

திருப்பாவை : 7

Aandaal

Black sparrows in droves
Fill the air with 'keech keech' chirps
Don't you hear it, stupid girl?
With their fragrant tresses
The milkmaids churn the curds
With achu thali and aamai thali
Dangling and jingling -
Don't you hear these sounds?
O The leader of our bunch!
We're singing the glory
Of Kesava, the Narayana;
While hearing this melody
How can you be tucked in bed?
O My lustrous friend!
Unlock and open your door.

- Thiruppaavai 7

ஆண்டாள்

உள்ளே உருகி நைவேனை
    உளளோ இலளோ என்னாத
கொள்ளை கொள்ளிக் குறும்பனைக்
    கோவர்த்தனைக் கண்டக்கால்,
கொள்ளும் பயன் ஒன்று இல்லாத
    கொங்கைதன்னைக் கிழங்கோடும்
அள்ளிப் பறித்திட்டு அவன் மார்வில்
    எறிந்து என் அழலைத் தீர்வேனே.

– நாச்சியார் திருமொழி : 131

Aandaal

Tormented am I to my depths
Out of yearning I am emaciated;
But,
Cares he not if I'm alive or not
Kannan the prankster cruel.
Should I but see him
I'll pluck with their roots
My breasts languishing to no purpose
Throw them at his bosom
And quell my wrath.

- Naachiyaar Thirumozhi : 131

தனிப்பாடல்கள்

STRAY VERSES

ஔவையார்

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

– திருவள்ளுவ மாலை

Auvaiyaar

Piercing an atom
Injecting the seven seas
Condensing it further
And that is
This Kural

-Thiruvalluva Maalai
(Eulogies to Thiruvalluvar)

தாசி பெரியகுப்பு

சிற்றின்பப் பதுமை என்று
	சிற்றிடை யாளை எண்ணில்
மற்றுன்றன் வாழ்க்கை வெம்மை
	வழங்கிடும் பாலை யொக்கும்
குற்றம்நீ புரிந்தாய் அன்புக்
	கொடியுனைக் கொழுகொம் பாகப்
பற்றினும் பின்னிப் பின்னிப்
	பரவசங் கொள்ள மாட்டாள்.

ஆதலால் அவளை நீயே
	அன்பினால் ஆள்க நண்ப
தீதிலா அன்பில் இன்பத்
	தேனமு தூறிப் பொங்கும்
கோதுள வனப்பு மாய்ந்து
	கோல்கொண்டு நடக்கும் நாளும்
மாதுக்கும் உனக்கும் இந்த
	வையகம் வானாய்த் தோன்றும்.

Daasi Periyakuppu

Deem this woman of slender waist
As mere sex - kitten
Your life a barren desert
Radiating heat dreadful
Grievous your blunder.
She the lovely creeper might
Hold you as support pole
But won't with passion clasp
And go into a trance.

So, my friend!
Rule her by love
Out of love pure
Nectarine bliss will brim.
When transient beauty vanishes
And you walk with stick-support,
To you and your woman
The world will feel heavenly,

சீதக்காதியின் பேரில் தாசி பாடியது

தரைகண்ட மட்டும் படர்ந்தண்டகோளமுந் தாவியெங்கும்
உரைகண்ட கீர்த்தி பெருஞ்சீதக்காதி யுலகினில் வெண்
திரைகண்டெழுங்கடன்மீதே தன்வங்கத்தைச் செல்லவிட்டுக்
கரைகண்ட வனினங்காணானென்னாசைக் கடற்கரையே!

Daasi on Seethakkaadi

The world of Seethakkaadi's fame
Spread across the earth and spheres
Sets sail his trading ship
Across seas with frothing waves.
O My dear seashore!
Returned has he to the land
Recognises not my swelling passion.

ஏகம்பவாணர் பணிப்பெண்

வேம்பா கிலுமினிய சொல்லுக்கு நீபுனைந்த
வேம்பாகி லும்முதவ வேண்டாமோ – மீன்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்புயத்து
மாலையிலே மாலை வைத்தாள் மான்.

Ekambavaanar's Maid Servant

O Paandiya king,
Hurling the spear with fury
Nearly drying the ocean!
My daughter darling
With words sweeter than cane syrup
Has set her heart on you.
Would you at least not favour her
With the neem garland
Adorning your shoulder?

ஏகம்பவாணர் மனைவியார்

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
ஆனை மிதித்த அருங்சேற்றில் – மானபரன்
பாவேந்தர் வேந்தன் பறித்துநட்டான் ஏகம்பன்
மூவேந்தர் தங்கள் முடி.

(சேர சோழ பாண்டியர்கள் ஏகம்பவாண முதலியார் வீட்டிற்கு வந்து முதலியாரெங்கே யென்றனர். அவர் மனைவி கழனிக்குப் போனாரென அரசர்கள் முடிநடப் போனாரோ என்றபோது பாடியது.)

Ekambavaanar's Wife

The enemy's army as manure
Flowing blood stored as water
In the slush from tusker's stomping -
The illustrious poet peerless Ekamban
Planted as insignia
The crowns of emperors three.

(The story goes that the Chera, Chola and Paandiya emperors visited Ekambavaana Mudaliaar's house. His wife informed them that he had gone to the fields. 'To plant the king's crowns?' they asked in jest. This was her reponse!)

காமினி

(கழைக் கூத்தாடி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்)

மாகுன் றனையபொற் றோளான் வழுதிமன் வான்கரும்பின்
பாகொன்று சொல்லியைப் பார்த்தெனைப் பார்த்திலன், பையப்பையப்
போகின்ற புள்ளினங் காள்புழற் கோட்டம் புகுவதுண்டேல்
சாகின் றனள்என்று சொல்வீர் அயன்றைச் சடையனுக்கே.

Kaamini

(Belonged to poll-dancer community)

Pandiya king
With hefty mountain - like shoulders
Gleaming like gold,
Words sweet as the syrup
Out of long juicy sugarcane -
Sees me not.
Should he slowly disappear
Into the Puzhar Kottam woods
Teeming with birds,
Do tell Sadayan of Ayanrai
My life is ebbing away.

கம்பன் வீட்டு வேலைக்காரி

(வறட்டியைப் பற்றிய பாடல்)

வட்டமதி போலிருக்கும் வன்னிக்கொடி தாவும்
கொட்டுவார் கையினின்று கூத்தாடும் – சுட்டால்
அரகராவென்று மேயம்பல சோமாசி
ஒரு நாள் விட்டேனீ துரை.

Kamban's House Maid

(A poem on dried cow dung cake used as fuel)

Like a full moon it is
Prances in the vanni creeper
Dances in the hands that pat
While burning would sputter
As 'Hara... Hara...'
O Savant Ambala Somasi!
Here's my chant this day!

கழைக்கூத்தி

(கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த ஒரு கழைக் கூத்தி, கழையின் மேல் நின்று ஆடி கொண்டிருக்குங்கால் பூப்படைந்தாள். உடனே கீழேயிறங்கத் தொடங்கிப் பாடிக்கொண்டு இறங்கியது.)

கல்லுருகுங்காலம் கழுகறியு மக்காலம்
வையகமெல்லாம் மலர்ந்தபூ வண்டறியும்
ஓங்கலறியும் உயர்கடலின் உள்ளாழம்
பாங்கனுக்குப் பாங்கன் பயனறிவான்மன்ற
அறிவார் அறிவார் அறியார் அறியார்
ஒருகாம்பு இருதலையும் பூ.

Kazhaikkoothi

(Female Pole Dancer)
(A bright young pole dancer attains puberty while performing the dance. At once she descends singing this piece)

The pearl dissolves in blood
Time eagle smells it
Flower blossoms anywhere
Bees discern for sure
The depth of the seas
Oceanliner understands
Friends are privy to
Friends' ways and needs
Those who know, do know
Those who don't, know not.
For this girl
One stem, flower either end
Flower in the tresses
Blossom down below.

Note : In Tamil 'Poo' (noun) means flower; 'poo' (verb) 'to flower' means to attain puberty.

குமார சரசுவதி

(கிருட்டிண தேவராயர், பிரதாபருத்திரனை அடக்கி அவனுடைய மகளையும் மணந்தார்.)

கலிங்கம் இழந்துருதிக் கைச்சங்கந் தோற்று
மெலிந்துகட கம்நழுவ விட்டாள் – மலிந்தமலர்ப்
பொன்னிட்ட மானகிட்ண பூபாலா உன்தனக்குப்
பின்னிட்ட ஒட்டியன்போற் பெண்.

Kumaara Saraswathi

(King Krishnadevaraayar subjugated Prataaparudran and also married his daughter. This is alluded to in a deft sculpting of pun.)

Garment slipping
Losing the talisman from forearn
Bracelet sliding from emaciated hand
O King Krishnadeva,
Lover of golden flowers!
This girl to you
Like a delicately woven girdle.

An alternative reading

Losing the Kalinga kingdom
Army formations vanquished
Surrendering the capital Kadakam
This girl to you
Like the defeated king of Orissa,
O King Krishnadeva,
Lover of golden flowers!

மீனாக்ஷி அம்மாள்

ஐந்தாவது ஜார்ஜ் துரை அரசாட்சி செய்துவரும்
இந்தியாவில் கீர்த்திபெற்ற ஏத்தமுள்ள ராஜதானி
சென்னைப் பட்டணத்திலே சேர்ந்த எழும்பூரினிலே
உன்னதமாம் பங்களாவில் உகப்புடனே வாழ்ந்திருக்கும்

அன்னத்தைப்போல நடையழகி – கொடி
மின்னலைப்போல இடையழகி
கன்னலைப்போல மொழியழகி – எந்தன்
கண்மணி சொல்வதைக் கேளடி நீ.

இப்போது சமையல் செய்யும் குப்பையனை யழைத்து
உப்புமாயெந்தனுக்குக் கண்மணி உகப்புடன் செய்யச்
சொன்னாள்.
உப்புமாகிண்டச் சொல்லடி ஒய்யாரமான கண்ணே
உல்லாசமாகப் பெண்ணே.

Meenaakshi Ammaal

In the land ruled by George the Fifth
In the famed province in India
In Chennai City in Egmore suburb
Lived happily in a bungalow splendid,

This beauty
The gait of a swan
Slender waist like lightning
Speech sweet as cane syrup
Hark the words of my darling.

Called she the cook Kannaiyan
Bade him make uppuma
Delicious to my palate.
Ask him to prepare uppuma*
O sprightly darling!
O delightful girl!

* Uppuma : A dish prepared by mixing the rice flour or cream of wheat in boiled water adding salt chillies, etc.

நாமகள்

(திருவள்ளுவருடைய திருக்குறள் கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறிய காலை, கலைமகள் உருவமற்ற விண்வாக்காகப் பாடியதாக...)

நாடா முதல்நான் மறைநான் முகன்நாவில்
பாடா இடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
எள்ளிய வென்றி இலங்கிலைவேல் மாறபின்
வள்ளுவன் வாய(து)என் வாக்கு.

– திருவள்ளுவ மாலை

Naamagal

(This eulogy is sculpted as if sung by the goddess of arts and letters Saraswati - Naamagal - in praise of Thiruvalluvar.)

O Paandia!
Vanquisher of foes
Consigning them to shame
With gleaming spears
Heads shaped like leaves!
In primeval time
Created I the Vedas four
For salvation of humans.
And, Bharatha
During phase intermediate.
Now the new Veda
Coursed have I
Through Valluvar's words.

-Thiruvalluvar Maalai
Eulogies to Thiruvalluvar

பத்மாசனி அம்மாள்

புத்திரனார் இவ்வஜனம் சொல்லக் கேட்டு
பெரியோர்கள் யோஜனைகள் செய்துகொண்டு
எத்திசையில் நல்லப்பெண் யிருக்குதென்று
ஏகிவந்து தூதுவரால் அறிவோமென்று
பக்தியுடன் தேவதையைப் பிரார்த்திக் கொண்டு
பார்த்திடுவோம் ஜாதகங்க ளெனத் தொடங்கி
குத்தகைக்காரர்க ளெனத் தொடங்கு
உத்தமகுலப் பெண்ணைப் பாருமென்றார்.

Padmaasani Ammaal

Listened to what the sons said
Elders gave consideration earnest
Let us scan for a good girl
Depatching emissaries all over
Invoking goddess in devotion
Starting to consult horoscopes
Setting up brokers adept
Said they
Let us fix a girl of noble descent.

பரராசசேகரன் மனைவி

போத அழகன் கவிவீர ராகவன் போற்றுகவி
யோதையைக் கேட்டுக்கொண் டாடாத பேரில்லை யோங்குபுவி
மாதை யெடுக்கும் வலன்முடிச் சேட மகிபற்கன்றே
காதை வகுக்கிலன் வேதா சிரக்கம்பம் காண்பதற்கே.

Pararaajasekaran's wife

Resist one can't
Lauding the voice melodious
Of the famed poems
Of Poet Veeraraaghava
Radiating allure of intellect.
But
Divine serpent Aadi Sesha
Not bestowed with ears
Carrying on his hood
The Mother of universe
Can't beat time
Or sway his head
In sync with the melody.

பொன்முடியார்

கானின்ற தொங்கலாய்! காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப – நூன் முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

–திருவள்ளுவ மாலை

Ponmudiyaar

O King Paandiya
With fragrant garland!
Kaashyapa's son of yore
Vaamanaa the dwarf god
Spanning the three worlds
Anchored in the earth.
Valluvar's Kural of today
Aligned to norms of poesy,
Feet planted in heaven and earth
Encompassed the world entire.

- Thiruvalluva Maalai
(Eulogies to Thiruvalluvar)

செங்கோட்டை ஸ்ரீ ஆவுடை அக்காள்

பல்லவி

தான் அவன் தானே மனம்தெளிந்து தான் அவன் தானே

அனுபல்லவி

வானம் புவனமெல்லாம் வடிவாகி பொங்கிநின்று
தேன்பொழியும் சோலையிலே தினம்தோறும் ஸ்நானம் செய்து

(தான்)

சரணம்

இந்திரியாதி ஸ்தூலம் முதலெல்லாத்தையும் வெறுத்து
சித்தம் விகல்பமற்று செல்வசிங்காசனத்தில்

(தான்)

காரணகாரியங்களைத் தாண்டி அகண்டபரி
பூர்ணம்தன்னில் வந்தபோத பிரகாசராகி

(தான்)

ஸ்வப்ன சுஷீப்திக்கு மப்புறப்பட்டவனாகி
அத்புத நரஸிம்மராண்டவர் கிருபையினாலே

(தான்)

(18–19ம் நூற்றாண்டு)

Senkottai Sri Aavudai Akkaal

I am He
With mind lucid I am indeed He.

Identifying with all sky and worlds
Suffused with the oneness
Immersed each day
In the rectarine garden

(I am He)
Renouncing the shackles of
The senses and the gross
Mind cleansed of the dross
And seated in throne glorious

(I am He)
Crossing the realms of
Cause and effect
With wisdom luminous from
The cosmic Whole

(I am He)
Untouched by hollow dreams
And spiritual benightedness
Bathed in the grace
Of Narasimha the magnificient

(I am He)

(18-19th century)

திருக்கண்ணபுரம் தாசி

(முனையதரையன் என்ற அரசனுக்கு எழுதியது)

இன்றுவரி லென்னுயிரை நீபெறுவை யிற்றைக்கு
நின்று வரிலதுவும் நீயறிவை – வென்றி
முனையா கலவி முயங்கியவா றெல்லாம்
நினையாயோ நெஞ்சத்து நீ

Thirukkannapuram Daasi

(Addressed to King Munayadaraiyan)

Come this day
You'll find me alive
Delay by a day or two
Sure you'll see the result.
O Victorious Munayaa!
Won't your heart recall
Many a passionate union?

திருவழுந்தூர்த் தாசி

(சோழன் எந்த ஊர் என்று கேட்டதும் பாடியது)

கம்பன் பிறந்தஊர் காவிரியி லங்குமூர்
கும்பமுனி சாபங் குலைந்தஊர் – செம்பதுமத்
தாதகத்து நான்முகனுந் தாதையுந்தே டிக்காணா
தோதுமத்தர் வாழுமழுந் தூர்.

Thiruvazhundur Daasi

(Answer to a question: Which is chola's town?)

Hallowed by Kamban's birth
Washed by river Kaaveri
Where Saint Agastya
Redeemed of his sin -
Brahma of four faces
Residing in red lotus
And Lord Vishnu too
Failed to find his head and feet
That Shiva's holy abode
This Thiruvazhundur.

உத்தரநல்லூர் நங்கை

ஒருபனை இரண்டு பாளை
ஒன்று நுங்கு ஒன்று கள்ளு
அறிவினில் அறிந்தவர்க்கு
அதுவும்கள் இதுவும் கள்ளே
ஒருகுலை உயர்ந்த தேனோ
ஒருகுலை தாழ்ந்த தேனோ
பறையனைப் பழிப்ப தேனோ
பாய்ச்சலூர்க் கிராமத் தாரே.

–பாய்ச்சலூர் பதிகம்
(15–ம் நூற்றாண்டு)

Uttaranallur Nangai

One palmira two spathes
One tender fruit one toddy
For the ones discerning
That's toddy so too this
How come
One cluster superior
The other inferior?
Why malign the pariah?
O The villagers of Paaichalur?

- Paaichalur Padikam
(15th Century)

வள்ளியம்மை

அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்றான்
இன்னும் வளர்க்கானோ வென்றாயே – மின்னரவம்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுவிளை
ஆடும் பெருமா னவன்.

Valliammai

O Mother dear!
The great Lord Shiva
Donning the dazzling serpent
Dancing in the eerie cremation ground
Nourished me with solicitude
While in the depth of your womb;
Won't he nurture me now?

வரதுரங்கராம பாண்டியன் மனைவி

கலையால் முலைமூடிக் கண்வலைக்குள் ளாக்கும்
விலைமாதர் தாம்வரவிட் டாரோ – விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்ந்த குறைதீரத் துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடி வா.

Varathungaraama Paandian's wife

So these courtesans
Covering their breasts with veil
And ensnaring with their eye-nets
Have at last let you go?
To expiate the sin
Of immersion in their breasts
Hava a dip in Ganges holy
And then come unto me.

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்கும் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே – செய்யா
அதற்குரியர் அந்தணரே ஆராயின் ஏனை
இதற்குரியர் அல்லாதார் இல்.

– திருவள்ளுவ மாலை

Velliveediyaar

The vedas
Made not by an individual
Thirukkural
Valluvar's gospel of truth -
No different indeed
In message essential.
But on anlaysis
The vedas
Preserve exclusive of brahmins
Kural the true
No bar to anyone at all.

- Thiruvalluva Maalai
(Eulogies to Thiruvalluvar)

நாட்டுப் பாடல்கள்

FOLK SONGS

தாலாட்டு

ஆரிரரோ, ஆராரோ, கண்ணே
ஆரிரரோ, ஆராரோ
கண்ணே நவமணியே
கற்பகமே முக்கனியே
பால் போல் நிலவடிக்க கண்ணே
பரமசிவர் பந்தாட
பரம சிவரடித்த பந்தை
பார்த்தடிக்க வந்த கண்ணோ!
ஈக்கி போல் நிலவடிக்க – கண்ணே
இந்திரனார் பந்தாட,
இந்திரனார் அடித்த பந்தை
எதிர்த்தடிக்க வந்த கண்ணோ!
பாலால் படி யெழுதி கண்ணே – நாங்கள்
பல நாள் தவமிருந்தோம்.
நெய்யால் படி யெழுதி கண்ணே – நாங்கள்
நெடு நாள் தவமிருந்தோம்,
நெடு நாள் தவமிருந்து பெற்ற – நித்திலமே
நித்திரை போ
நித்திரை செய்; நித்திரை செய்,
நெடிய புவி மன்னவனே.
சித்திரைப் பூந் தொட்டிலிலே
சிகாமணியே நித்திரை போ
யாரடித்தார் நீ யழுக
அடித்தாரைச் சொல்லியழு
சீரடிக்கும் கையாலே என்
சிகாமணியே நித்திரைபோ,
அம்மா அடித்தாளோ, கண்ணே
அமுதூட்டும் கையாலே
அக்கா அடித்தாளோ கண்ணே
அள்ளி எடுக்கும் கையாலே
பாட்டி அடித்தாளோ கண்ணே
பால் வார்க்கும் கையாலே

Lullaby

Aariraro Aaaraaro Kannay
Aariraro Aaaraaro
Kannay nine gems!
Heavenly tree Karpagamay!
Auspicious fruits three!
Moon shedding milky light
Lord Shiva tossing the ball
And you kicking it back!
Sharp the moon-shower
Lord Indira tossing the ball
You've come here, darling
To rebound the darting ball!

Performed penances long
Pure milk as oblation
Performed rites aplenty
Sacred ghee as oblation
So were you born,
My precious pearl!
Sleep, my jewel!
Please go to sleep!
Lord of this wide world!
Fold your eyes in sleep
In this flower-decked cradle.

Why these tears, darling?
Do tell me who beat you.
Sure you can hit them back
Now better sleep, my dear.
Did Amma beat you
With hands serving nectar?
Did Akka beat you
With hands that embrace you?
Did Paati beat you
With hands serving milk?

மாமா அடித்தானோ கண்ணே
மல்லிகைப்பூச் செண்டாலே
மாமி அடித்தாளோ கண்ணே உனக்கு
மைதீட்டும் கையாலே
தங்க மிதியடியாம் கண்ணே அது
தாலுகா கச்சேரியாம்
தாலுகா கச்சேரியில் உன் மாமன்
தந்தி பேசும் மந்திரியோ!
செட்டிமார் தெருவிலே என் கண்ணே
செண்டு விளையாடப் போகையிலே
செட்டிமார் பெண்டுக உன்
செண்ட விலைமதிப்பார்
பாப்பார் தெருவிலே
பந்து விளையாடயிலே என் கண்ணே
பாப்பார் பெண்டுக உன்
பந்தை விலைமதிப்பார்.

Did Mama beat you
With jasmine bouquet?
Did Mami beat you
With hands applying black pigment?

Golden footrug, Kannay
It's the Taluk office
In that esteemed office
Mama, telegraph master!

Go when you to Chettiar Street
To play ball game
Chettiar women size up
The value of the ball.

In the Brahmin street, Kannay
When you're involved in ball game
The Brahmin girls there
Size up the ball's price!

Footnotes

Kannay - Apple of my eye; darling
Akka - Elder Sister
Paati - Grandmother
Mama - Uncle
Mami - Aunt

தாலாட்டு

வெளையாடப் போன பக்கம்
வெயில் படும் என்று சொல்லி
வெள்ளியாலே கால் நிறுத்தி
வெத்திலையால் பந்தலிட்டு
பொன்னாலே கால் நிறுத்தி
பூவாலே பந்தலிட்டு
கமுகாலே கால் நிறுத்தி
கரும்பாலே பந்தலிட்டு
தங்கத்தால் கால் நிறுத்தி
தாமரையால் பந்தலிட்டு – அதிலே
பிள்ளை விளையாடுமென்று
அறிக்கை உட்டார் உன் மாமன்
பாட்டனார் எல்லையிலே
பட்டு வந்து விக்கி தென்று
பட்டு விப்பார் செட்டி மவன்
பணம் கொடுப்பார் உன் மாமன்
முப்பாட்டான் எல்லையிலே
முத்து வந்து விக்கி தென்று
முத்து விப்பார் செட்டி மவன்
முடி கவுப்பார் உன் மாமன்

Lullaby

… … … … … … …
When you go out to play
The sun might bother you
So, what has your Mama done?

Planting silver posts
Making roof out of betel
Planting gold posts
Making roof out of flowers
Planting posts of areca trunks
Making roof out of sugarcane
Planting posts of gold
Making roof out of lotus…
The child will play there
So declared your dear Mama.

In the yonder grandpa corner
Silks on sale he heard
Chetty's son sells silks
Throws money at him, your Mama.

In the great-grandpa corner
Pearls on sale he heard
Chetty's son the vendor
Corners the stock, your Mama
For your bejewelled crown.

காதலனை நோக்கி...

தெற்குத் தெருவிலே
தெல் தெறிக்கும் புள்ளையாண்டா
ஓடித் திரியாதய
ஒங்க மேல தூசு படும்
சாய வேட்டி கட்டாதிய – ஒங்க
சதிரத்துக்கோ நல்லால்லே
வெள்ளை வேட்டி கட்டி வாங்க
வெளுப்பாருந்தா நல்லாருக்கும்
கந்தை வேட்டி கட்டாதிய
கடை கெதுக்கே நிக்காதிய
மல்லு வேட்டி வாங்கித் தாரேன்
மெல்லுதமா கட்டி வாங்க
நீல வர்ணப் பொட்டுக்காரா
நிறத்துக் கேத்த சட்டைக்காரா
கண்ணாடி வேண்டாமய்யா
தன்னழகே போதுமையா
ஆசை வச்சேன் ஒங்க மேல
ஆளான மாசி மாசம்
பேச நல்ல ஆசை ஐயா
பிறருக்கிடம் வையாதிய
சாய வேட்டி கட்டாதிய
சாயலுல பாராதிய
மல்லு வேட்டி வாங்கித்தாரேன்
மற்ற முகம் பாராதிய
முக்குல நில்லாதிய
முழி சுருட்டிப் பாராதிய
சுத்தி யுமுள்ள வுக
சூதாக எண்ணுவாக
கொல்லையிலே நில்லாதிய
கொடி அரளி சூடாதிய
மதி லெட்டிப் பாராதிய

To the lover...

(Marriage is round the corner. She admonishes him not to hover around her, and to stop his pranks.)

In the south street
You play with stone chips
Don't you run around
Dust will settle on you.
Don't wear colour dhoti
It doesn't suit your frame.
Better wear white dhoti
White is indeed becoming.
Not a dhoti in tatters.
Don't hang around in the bazaar.
Will get you a mull dhoti
Don that soft dainty one.
O My man with blue pottu
Wearing a matching shirt!
No specs for you please
Your native charm good enough.

My love I've pinned on you
Maasi month I've matured
Yearning to speak with you,
No quarter for anyone else.
No coloured dhoti please.
Look not with eyes slanted.
I'll buy you a mull dhoti
Look not at other faces.
No hanging around street corners
Roll not your eyes in lust
Those around could slander.

No standing in the backyard
Hiding behind oleander bush
Don't crane over the wall

மதினி வார நேரமாச்சு
ஒத்த வேட்டி கட்டாதிய
உதறி நடக்காதிய
பரக்க முழியாதிய
பழகின எங்க போவா ?

Time for sister-in-law's return.
Wear not coarse dhoti
Walk not in unseemly gait.
Don't you be ogling around
I'm all yours
Where would I disappear?

சக்களத்தி

மதுரைக்குப் போகாதிய
மாங்கா தேங்கா வாங்காதிய
மதுரைக் கடைச் சக்களத்தி
மறக்கப் பொடி போட்டிடுவா

வருவாரு போவாரு
வாசலுல நிப்பாரு
சிரிச்சாலும் பேசமாட்டார்
சிறுக்கி போட்ட மையலாலே
குதிரை வாலிக் கருது போல
குறிச்ச பொண்ணு நானிருக்கேன்
கூறு கெட்ட அத்தை மகன்
குறத்தியோட சகவாசம்
முளகாப் பழம் போல
முத்தத்துல வந்து நிக்கேன்
மூதேவி அத்தை மகன்
முண்டச்சியிடம் சகவாசம்
பதினெட்டுப் பணியாரம்
மதிலெட்டிக் கொடுத்தாலும்
இரவலடி என் புருஷன்
எனக்குத் தான் சொந்தமடி
அத்தாப்பு வீடு கட்டி
அதுல ரெண்டு ஜன்னல் வச்சி
எட்டி எட்டிப் பார்த்தாலும்
என் புருஷன் தானேடி
செட்டிக் கடை வெட்டி வேரு
சிவகாசிப் பன்னீரு
மதுரைக் கடைச்சக்களத்தி
மறக்கப் பொடி போட்டா
குதிரைவாலிக் கருது போல
குறிச்ச பொண்ணு நானிருக்கேன்
சரவட்டைக் கருதுக்காக

The other woman

(The woman fuming against the dalliance of her man. Her rage is directed against the other women.)

Go not to Madurai
Buy not magoes or coconuts
The shopkeeper slut
Would cast a spell on you.

He comes and goes
Lingers at the doorstep
I smile he responds not
The slut's spell is working.

Here I am so gorgeous
Like lush paddy sheaf
And I'm the girl anointed,
Off his mind this man
Dallies with a gypsy girl.

Like a ripe chilly
I stand here in the yard
This rowdy man of mine
Has fling with a bloody widow.

May reach goodies aplenty
Across the compound wall
He's my own, you whore!
But a borrowed ware for you.

You may raise a mansion
With widows two and more
May crane your neck and ogle
But he's my own dear hubby.

Cuscus grass from chetty shop

சாம வழி போகலாமா ?
பூசணிக் கீரை தாரேன்
புத்தி கெட்ட சக்களத்தி
சாரணத்தி கரை தாரேன்
சாமியத்தான் விட்டுரடி
காலுரெண்டும் வட்டக்காலு
கண்ணுரெண்டும் இல்லிக்கண்ணு
இல்லிக்கண்ணு சக்களத்தி
ஏசுராளே சாடையிலே

Fragrant Sivakasi panneer
He forgets in the vile spell
Cast by the Madurai slut.

Here I am so gorgeous
Like lush paddy sheaf
And I'm the girl arointed too;
In seach of measly stalk
Should you scurry so far?

You darned scheming slut!
Pumpkin greens I'll give
And any else you want
Let go my precious man.

Bow-legged she is
Two slits for eyes
And this slit - eyed slut
Dares look at me in disdain.

மலடி

வாசக் கருவேப்பிலே
வாங்கி வச்ச தென்னம் பிள்ளே
மட்டை புடிக்கு மின்னு
மரநெருங்கக் காய்க்கு மின்னு
நா மவுந்தேன் சில காலம்
மட்டை புடிக்காமே
மர நெருங்கக் காய்க்காமே
நா மாபாவி ஆனேனப்பா!
கோயில் கருவேப்பிலே
கொண்டு வந்த தென்னம் பிள்ளே
கொன்னை புடிக்கு மின்னு
கொலை நெருங்கக் காய்க்குமின்னு
நா குளிந்தேன் சில காலம்
கொன்னை புடிக்காமே
கொலை நெறையக்காய்க்காமே
நா கொடும்பாவி ஆனேனப்பா!

Sterility

Beside curry-leaf plant in the yard
Planted a coconut sapling
Hoped for fronds aplenty
And the tree packed with nuts.
I revelled in joy for awhile.
But fronds are absent
And nuts not in sight
Condemned do I languish!

Beside curry-leaf plant from temple
Brought a fine palm sapling
Hoped for a crowd of fronds
Jostling bunches of nuts
Waited in hope for awhile
But bereft it is of fronds
Nuts do vanishing trick
Accursed do I wither.

பஞ்சையானேன்

முத்து மழை பேயும்
மொத வாய்க்கால் தண்ணி வரும்
மொத வாய்க்காத் தண்ணிக்குத்தான்
மொளவு சம்பா நெல் விளையும்
மொளவு சம்பா நெல்லுக்குத்தா
மொதலாளியா நானிருந்தேன்
எனக்கு வந்த சாமி சின்ன நடையிழுந்து
சிறு நாடு காலம் போவ
மொளவு சம்பா நெல்லுக்கு
மொற மெடுக்கப் பஞ்சையானேன்

கனத்த மழை பேயும்
கனிவாய்க் காத்தண்ணி வரும்
கனிவாய்க் காதண்ணிக்குத்தா
கடுகு சம்பா நெல் விளையும்
கடுகு சம்பா நெல்லுக்குத்தான்
கணக்காளியா நானிருந்தேன்
கணக்கரு காலம் போக
கடுகு சம்பா நெல்லுக்கு
களங் கூட்டப் பஞ்சையானேன்

Destitute I am

Rain a shower of pearls
First canal - water our lot
Thanks to water plenty
Bounty the Samba paddy
For the bumper Samba harvest
I the uncrowned queen.

Oh! My lordly husband
His walk a mere hobble
One day he was dead and gone
And for the Samba harvest
I became but a minion
Carrying winnowing pan.

Rain pours in torrents
Abundant the canal water
With the water bounty
Samba paddy aplenty
For all the Samba harvest
Undisputed owner I was.
Alas! My angel six feet under.
At the Samba harvest
Me a vassal sweeping farm floor.

புகைபோகச் சன்னலுண்டு

பொன்னு அடுப்பு வச்சு
பொங்க வச்சேன் சாதங்கறி
பொங்கி வெளியே வந்தா
பொகை போவச் சன்னலுண்டு
பொங்கி வெளியே வந்தா
புருசனில்லாப் பாவியென்பார்

ஆக்க அடுப்புமுண்டு
அனலும் போவ சன்னலுண்டு
ஆக்கி வெளியே வந்தா
அரசனில்லாப் பாவியென்பார்

Choking

Lighting the golden stove
Rice and curry I cooked
Cooking done out comes smoke
Windows in place as outlet.
When I emerge past cooking
Hey widow! They exclaim.

Stove's there for cooking
Windows for smoke to escape
Cooking done I come out
Bloody widow! They all curse!

பனிக்காத்தும் வீசலாச்சு

ஆதண்டங்காய் காய்க்கும்
அலரி பூ பிஞ்சிறங்கும்
ஆணாய் பிறந்திருந்தால்
அப்பன் வீட்டு அரண்மனையில்
அம்பெடுப்பேன் வில்லெடுப்பேன்

மாரியம்மன் கோயிலண்டை
மண்ணாய்ப் பிறந்திருந்தால் – எனக்கு
மாசம் ஒரு பூசை வரும்
பெண்ணாய்ப் பிறந்த குறை
புலம்பிக் கிடக்கலாச்சு

Blast of cold wind

(Husband is dead. She is devalued. Bemoans her lot as a mere woman.)

Aadanda plant yielding fruits
Sacred oleander forming buds
If only I were born a male
Would lord it in Appa's mansion
Wielding bows and arrows.

If born as mere earth
Beside Maariamman temple
Would savour festival each month.

Alas, I'm born a mere female
And keep sobbing days on end.

புதுக்கவிதை

NEW POETRY

இரா. ஆனந்தி

சில நேரங்களில்
பேசுவதைவிட
பேசாமல் இருப்பது சிறந்தது!

பல நேரங்களில்
நினைப்பதைவிட
மறக்காமல் இருப்பது
சிறந்தது!

இதை
நான் உன்னிடம்
சொல்வதைவிட
சொல்லாமல் இருப்பது...

Ira Anandi

Sometimes
Silence better
Than words.

Often
Not forgetting better
Than pondering.

And
Better still
To keep quiet
Than this sharing...

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி

கை விரி

தாகமாயிருக்கிறது

ஒரு காலத்தில்
நான் அமுதசுரபி
பொங்குமாங்கடல்

இன்றைக்குப்
பாளமாய் பிளந்த
தோலாய்த் தளர்ந்த
தாயின் மார்பு

வெள்ளமாய்
மழைப் பிரவாகமாய்
சூழலாய்
கரை உடைத்து
நுரை சுழித்து
நிற்காமல்
ஒரு காலத்தில்
ஓட்டம்

இன்றைக்கு
ஓடாத மணல் ஆறு

பயிருக்கு
உயிர்கொடுத்து
உயிருக்குப்
பயிர் கொடுத்து
யுகம் யுகமாய்த்
தாகம் தீர்த்தேன்

Andal Priyadarshini

Outstretched Hands

I am thirsty

Once -
A surging ocean
Of perennial nectar.

Today -
Mother's desiccated breast
Furrowed deep and parched.

Once -
Raging I was
As flood
As spate of rain
As vortex
Breaking banks
Foams churning
Unstoppable inexorable.

Today -
Stilled river of sand.

Lending
    Life to plants
    Plants to lives
Slaked thirst
Over many an epoch.
Today -

இன்று
காகம் குடிப்பதற்கு
நீரின்றிக்
கைவிரித்தேன்

ஆடிப் பெருக்கினிலே
தண்ணீரே தீபமாச்சு
இன்று
மணலே தண்ணீராச்சு

அரசுகள் மாறுகின்றன
கூட்டங்கள் கூடுகின்றன
சட்டங்கள் போடுகின்றன
ஆறுகள் வாடுகின்றன

தாகமாயிருக்கிறது
தண்ணீர் தாருங்களேன்.

Dry waterless
In helpless despair
Unable to quench
Even a crow's thirst

In the tide of Aadi month
Water a spray of lamps
Today -
Sandy waste as water.

Rulers change
Meetings aplenty
Laws sans number
But
Rivers merely languish.

I am thirsty
Pray give some water.

அழகுநிலா

இலை

ஆற்றில் விழுந்த இலை
மரத்தைவிட்டு வெகுதூரம் வந்தாயிற்று
அடுத்து அருவி என்பது
இலைக்குத் தெரியாது
அது இலை என்பது
ஆற்றுக்கும் தெரியாது.
இலைமீது தும்பியொன்று பயணிக்கிறது
அது பயணமன்று.
வெறுமனே ஓர் அமர்வு.
ஆறு தும்பி அருவி இலை
யாருக்கும் தெரியாது யார்
யாரென்பது.
அண்டத்தின் தீராத பேரிருட்டில்
ஒய்ந்து மிதக்கிறது இலை.
விருட்டெனப் பறக்கிறது
தும்பி
விண்மீன்கள் ஒளிரும் மகா இரவில்
மரம் உதிர்க்கிறது
மற்றுமோர் இலையை.
அது இந்த முறை
காற்றில் அலைகிறது.

Azhagunila

The Leaf

The leaf drops in the river
Travels far from the tree.
Next the waterfall
But the leaf knows not.
That it is a leaf
Not known to the river.
A dragonfly on the leaf.
It is no travel
A mere perch.
River dragonfly waterfall leaf
None knows
Who is who.
In the dark depths of the universe
Floats the leaf in languid ease.
Suddenly darts
The dragonfly.
In the great night
Dotted with glistening stars
The tree drops
One more leaf
This time
It wanders in the air.

சே. பிருந்தா

சில பகிர்தல்கள்

நட்சத்ரங்கள் விழித்த இரவை
நான் தூங்கிக் கழித்து விட்டேன்
எனக்கென அவை
பனித்துளிகளில் விட்டுச் சென்றிருந்த
செய்திகளை படிக்கத் தவறினேன்
குளிர்ந்த விடியலில்

பூக்களில் படிந்திருக்கும்
மிச்ச செய்திகளை
வாசிக்கப் போகையில் அது
வாசனையாய் மொழி பெயர்ந்திருந்தது
புரிந்து புரியாமல்
நுகரப்பட்டு விட்ட செய்திகளை
நஷத்ரங்களோடு பகிர

வேண்டியிருப்ப தெல்லாம்
ஒரே ஒரு தூங்காத இரவும்
வானம் தெரிகிற ஜன்னலும்

Che. Brinda

Some Sharing

Night alight with stars
I missed in slumber.
Messages left for me
In glistening dewdrops
I failed to read
In the cold morn.

The residual messages
Lingering in the flowers
I sought to read
Only to find them
Translated into aroma.
The garbled messages
I inhaled
Share I want with stars.

All I need
A night sans sleep
A window framing the sky.

தேவமகள்

கடைப் பெண் கடைப்பெண்

புதுக்கடை திறக்குமுன்
மாமா விளம்பரித்தார்

சுறுசுறுப்பான அழகான
விற்பனைப் பெண்கள் தேவை

மாமி ஆட்சேபித்தாள்
மாமா சொன்னார்

பையன் திருடுவான்
தம்மடிக்கப் போவான்
தனிக்கடை போடுவான்
சட்டம் பேசுவான்

பொட்டப்புள்ளக
சிவனேன்னு
கொடுத்த காசுக்கு உழைக்கும்
வர்றவனுக்கும் கண்ணுக்கும் குளிர்ச்சியா
கூட்டம் குறையாது

மாமா சொல்லாதது
அப்பப்ப நானும்
தொட்டுப் பாத்துக்கலாம்.

Devamagal

Salesgirl

Before opening the new store
Mama declared.

Should employ salesgirls
Diligent and pretty.

Mami protested
And Mama explained.

Boys would steal
Would keep going out to smoke
Would set up parallel store
Would quote law.

The girls
Would be passive
Would toil for the money they get
Would be eye-filling for the customers
And no dearth of crowd.

Left unsaid....
Off and on
I can also be stroking.

இளம்பிறை

புது மார்கழி

மாநகர் வந்து
மாதங்கள் பல ஓடிவிட்டன
பொருட்களை
ஏற்றி வந்துவிட்டேன் அப்போதே.
வராமல் அடம்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்
இந்த மனசைத்தான்
எப்படிக் கொண்டு வருவதென
தெரியவில்லை.
வாசல்களில் போடப்படும்
கோலங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துதான்
மார்கழியை உணர முடிகிறதிங்கு.
அருகம் புல்லில் துளிர்த்திருக்கும்
பனித் துளிகளை
மிதித்து... உடைத்து
முழங்காலுக்குக் கீழ் நனைந்த துணியின்
குளிர்ந்த ஒட்டலோடு
பூப்பறிக்கவோ... புல்லறுக்கவோ
முள்கீறி
இலந்தைப் பழம் பொறுக்கவோ
படிக்கவோ... எழுதவோ செல்லாத
என் முதல்
மா்நகர் மார்கழி இது.

Ilampirai

New Margazhi

Months have rolled by
Since I moved to the city

Had brought
All my things
But mind lingers in my village
How to coax its way here
I know not

Here
I feel Margazhi's presence
Only from Kolams
Drawn in frontyards

Stamping... breaking
Dew drops
Cool hug of wet garment
Clinging below the knees
Gathering flowers... cutting grass
Picking Ilandai berries
Braving thorn picks
Reading... Writing...

Sans all these charms
The first
City Margazhi!

ப. கல்பனா

இனி வெறும் வானம் போதும்

பால்ய காலங்களில்
பறவைகளும் யானைகளும் தெரியும்
பிடித்தமான விலங்குகள் ஊர்வலம் போகும்
பஞ்சுமிட்டாய்போல்
புசுபுசுவென்று அசையும் எங்கும்
சாம்பல் கறுப்பு வெண்ணிறப் போர்வையில்
நிலா ஒளிந்து மீளும்
விளையாட்டுப் பொருளாய்த் தோன்றும்...

இப்பொழுது தலையை உயர்த்தினாலோ
மனதை அரிக்கும் பயங்களும் விரக்திகளுமே
விசித்திரமான வடிவங்களில்

முக உறுப்புகள் இடம் மாறி
நெற்றியில் ரத்தம் தோய்ந்த நகங்களுடன்
நெளியும் உருவங்கள்

சிக்கலான பிணைப்பில்
மண்டையோட்டுச் சக்கரங்கள் கொண்ட
கவச வண்டிகள்

கூரிய பற்களுடன் ஓலமிட்டுச் சிரிக்கும்
அரக்க மிருகங்கள்..

பழைய மேகம் என்னவாயிற்று ?

B. Kalpana

Blank sky will do

During childhood days

Birds and elephants paraded
Adorable animals in procession
Like candy floss
Flitted about in fluffy mass

Beneath a blanket
Of ash dark and white hues
Moon played hide-and-seek
Like a lovely toy...

But now
When I lift my head
Grating fears and frustrations
In weird shapes

Facial parts in disarray
Foreheads gored by blood-soaked nails
Slithering apparitions

Trundling armoured vehicles
With wheels of skulls
Gruesomely interlocked

Grisly beasts
Guffawing creepily
With sharp protruding canines...

What at all happened
To the charming old clouds?

கனிமொழி

கசகசத்த நகரம்

முதுகில் கசகசத்தது
நகரம்
ஒவ்வொரு முறை துடைத்த போதும்
கைக்குட்டையில் சுவடு பதித்தது
என் முகம்.
சிலுவைகளுக்கும் குறைவில்லை.
பேருந்தின் ஜன்னல் வழியே
பாட்டி புளிச்சென்று துப்பிய
புகையிலை எச்சில்
சில அங்குலம் குறிதவறி
தார் ரோட்டில் விழுந்து வீணாகியது.

மசூதி, தேவாலயங்களில்
தினமும் வழிபட சத்தமாய்
அழைத்தார்கள்.
போட்டிக்கு மாரியம்மனுக்கு
மைக் வைத்து பூசை நடத்தினார்கள்.
நடிகர்கள், அரசியல்வாதிகள்,
சமயச் சான்றோர்கள்
பூதாகரமான கட்டவுட்களாய்
வழியெங்கும் பயமுறுத்துகிறார்கள்.

அவசர மனிதர்கள்,
கடுகடுத்த முகங்கள்.
பேரிரைச்சலாய் எழுந்து
பேரிரைச்சலில் அடங்கும் நகரம்.

மரியாதை நிமித்தங்களுக்கு
நேரமற்ற மொழி.
இருபது வருடம் கழித்து

Kanimozhi

The sticky city

It felt sticky at the back
This city.
Each time I wiped
Left a trace in the hanky
My face.
No dearth of crosses.
A paati issued a projectile
Of tobacco spit
Through the bus window
It missed the target
By just a few inches
Landing in vain on the asphalt road.

From mosques and churches
Emerge loud calls
For daily prayers.
Not to be outdone
Poojas for Maariamman
With mikes blaring.
Actors, politicians,
Religious leaders
Frighten all the way
As monstrous cut-outs.

Men in a tearing hurry,
Grouchy faces.
Rising as a rumpus
Settling as a racket
This city.

Language with no time
For courtesies basic.

பார்ட்டியில் பார்த்து,
என் பக்கத்து வீடா நீங்கள்
என வினவும் வாழ்க்கை.
இதில் வேரறுத்து ஓடிவிடும்
கனவோடு நாட்களை நகர்த்தும்
மனிதர்கள்.

இந்த அழுக்கிலும் சந்தடியிலும்
கரைந்து போகிறது கடந்த காலங்கள்
மாமாவின் மதமாற்றம்
தாயின் ஜாதி, தாத்தாவின்
சிறைவாசம், தந்தை அறியாப் பிள்ளை,
செல்போனில் முகம் தொலைத்த
மனிதர்களின் ஜோதியில்
சரித்திரங்கள் கரைந்தன.
சென்ற வாரம் வீட்டிற்கு வந்தவனும்
இன்று இவளோடு சினிமாவில்
பார்த்தவனும் ஒன்றா
சிந்திக்க நேரமில்லை.

சரவணபவனுக்கும் பீட்ஸா கார்னருக்கும்
இடையே பிசிறில்லாமல்
ஊடாடும் வாழ்வில்
இதமாய் ஏந்தும்
இந்த சந்தடி மிகுந்த
கான்கிரீட் நகரத்துள்
தொலைந்து போகிறேன்,
கூடு வந்து சேர்ந்த ஒரு
சிறு பறவையின்
அமைதியுடன்.

Twenty years roll by
Meet him at a party,
'Oh! You're my neighbour, are'nt you?'
Life marked by such questions.
Folks
Pushing each day
Dreaming each day
To break away free.
In this grime and din
Dissolve the days past:
Mama's conversion,
Amma's caste,
Thatha's prison life,
Child with father unknown...
Histories melting away
In the halo of men
With faces lost in cellphones.

The guy who came home last week
And the one I saw today
With that woman in the cinema house -
One and the same?
No time to think.

In the life
That shuttles seamlessly
Between Saravana Bhavan
And Pizza Corner,
I get lost
In the din of the concrete jungle
Cradling me in comfort,
With the repose of a little bird
Returning to its nest.

க்ருஷாங்கினி

முளைக்காத புதையல்

பல் விளக்குடா சீக்கிரம்

அப்பா நீர் எங்கிருந்து கிடைக்கிறது ?
பூமியில் இருந்துதான்

கீழே ஊற்றும் நீர் ?
திரும்ப பூமிக்கே

சோறு எங்கிருந்து சொல் ?
அதுவும் பூமியிலிருந்துதான்

சட்டை, நிக்கர் எல்லாம் ?
பருத்திச் செடியிலிருந்து

இந்தச் செடி எப்படி முளைத்தது ?
புதைத்த விதையிலிருந்து

விதை எப்படிப் புதைந்தது ?
முளைத்த செடியிலிருந்து

மண்ணிலிட்டவை எல்லாம் முளைக்குமா ?
அனேகமாக எல்லாம்தான்
மரம், செடி, கொடி என
நிஜம் தானா ?
அன்று புதைத்த என் தாத்தா மட்டும்
ஏன் இன்னமும் முளைக்கவே இல்லை ?

Krishangini

The unsprouted treasure

Come on, quick!
Brush your teeth...

Appa, wherefrom do we get water?
From the earth, of course.

The water we pour down?
Back to the earth.

Tell me, food from where?
That too, from the earth.

Shirt, trousers?
From the cotton plant.

How does this plant sprout?
From the seed we sow.

How does the seed get sowed?
From the plant that sprouts.

Do all things sown in the soil sprout?
Mostly they do.
Like the tree the plant, the creeper
Is it not true?
Thatha, my grandpa
Sown the other day -
Why hasn't he sprouted yet?

குட்டி ரேவதி

ஒற்றைக்குரல்

தூரத்தேயிருக்கும் தன்கூட்டுக்குத் திரும்பும்
ஒற்றைப்பறவையின் குரல்
மாலை ஒளியாய்த் தேய்கிறது

காலமணிகளை எண்ணியவாறே
உறைந்து தவமியற்றுகிறது
உயரமலை

ஒளியை ஒதுக்கும் ஆந்தையாய்
உற்சாகத்தை
உதாசீனம் செய்யும் மனிதர்கள்
ஆனாலும் சிலந்திநீராய் என் சொல்
வலைகள் நெய்யும் புராணம் செய்யும்
சிக்கிய இதயங்களைக்
கமலையில் சுமந்து
ஆழ்கிணறு அனுப்பும்

விடிவதற்காய் ஒளிநூற்கும் என்குரல்
விடிவுச்சேலையை வெளியெங்கும்
வீசி மகிழும்

பேசிப்பேசி தேக்கிவைத்த நாதத்திலிருந்து
மீண்டும் உயிர்த்தெழும் குரல்
எவருக்கும் புரியாத அவஸ்தையில்
சப்தங்களைச் சுவைக்கும்
ஊமையாக விரும்பும் உதடுகள்

Kutty Revathi

A Lone Voice

The voice
Of a solitary bird
Returning to its distant nest
Fades as turilight

The lofty mountain
Counting time's beads
In frozen penance.

Like light-allergic owls
Men who disdain pleasure.
But like spider's saliva
My word
Would weave nets
Would spin puranas
Would carry
The captured hearts
To the well's depths.

My voice
Spins light
To bring forth dawn
Spreads the saree of dawn
Into space
And rejoices.

A voice
That springs to life
From the melody
Buried under the debris
Of incessant jabber.

Weighed down
By the agony
Of no one understanding
Lips want to turn dumb
Merely savouring the sounds.

லீனா மணிமேகலை

என்னுள் நான்

என்னுள் நான்
எரிந்து போகின்றேன்
அந்தச் சாம்பல்தான்
வேட்கைகளின் மிச்சங்கள்

என்னுள் நான்
தொலைந்து போகின்றேன்
அந்தச் சுவடுகளின் அச்சுகளே
கனவுகளின் அடையாளங்கள்

என்னுள் நான்
கரைந்து விடுகின்றேன்
மிஞ்சிய கழிவின் துகள்களே
தேடல்களின் தோல்விகள்

என்னுள் எத்தனையோ
இயக்கங்கள்
அத்தனையும் தொடர்கதையாய்

யார் சொன்னது
பிறப்பும் இறப்பும் ஒரு தடவையென்று

Leena Manimegalai

I within Myself

Deep within myself
I burn
The spewn ashes -
Residues of my passions

Within myself
I get lost
The anonymous footprints -
Marks of my dreams

Within myself
I get dissolved
The specks of residual waste -
Busted fragments of my chase

Within myself
Countless churns
All an endless continuum

Whoever said
Birth death
Occurs but once

மாலதி

யௌவனம்

யாராவது ஒருவர் மீட்டுத் தாருங்கள்
மீட்டுத் தாருங்கள் என் வெள்ளைத் தாள்களை
வீணே நான் பறக்கவிட்ட என்
வெற்றுத் தாள்களை.

மையிருந்தால் கோலின்றி கோலிருந்தால்
வெளிச்சமின்றி
இறைத்துப் பறக்கவிட்ட
என் வெள்ளைத் தாள்களை
சில மண்ணில் சில புழுதியில்
சில தண்ணீரில்
என்று வெறிதாய் இறைக்கப்பட்ட
என் வெள்ளைத் தாள்களை.
இன்று என்னிடம் கோலுண்டு
மையுண்டு ஒளியுண்டு
படைத்துவிட இதயமுண்டு
எனக்கு என் தாள்கள் வேண்டும்.

யாராவது எனக்கு
மீட்டுத் தாருங்கள்
என் வெள்ளைத் தாள்களை.
எழுதாமல் விடப்பட்ட என்
வெள்ளைத் தாள்களை.

Malati

Youth

Retrieve for me, any one at all
Retrieve my white sheets of paper
The ones I had flung away -
The blank sheets.

If there was ink, no pen
If pen, no light
And the white sheets
I had cast away in disdain.

Some on earth some in dust
Some in water
My white sheets
I had strewn with scorn.

Today
I have pen
Pen and light too
A heart to create
My sheets I want.

Retrieve for me
Anyone at all
My white sheets
The white sheets
Bearing no writing.

மாலதி மைத்ரி

ஊஞ்சல்

கயிறுகளின் முனை
எங்கிருந்து இறங்குகின்றன எனத் தெரியவில்லை
நீல ஆழத்துக்குள் பார்வை
அடைய முடியாத தூரம்
பலகையில் அமர்ந்து ஆடுகிறேன்
முன்னும் பின்னும் மேலும் கீழும்
ஊஞ்சலின் வேகம் ஓய்ந்தபோது
என் தலைமேல் கொஞ்சம் மேகம்
தொத்திக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது
மீண்டும் உந்திய வேகத்தில்
மேற்கில் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
பரிதியைக் கால்விரல் முனைகள்
தொட்டு மீண்டன
கொஞ்சம்போல இருட்டத் தொடங்க
கயிறுகளின் வழியே இறங்கிய நிலா
என் உடம்பெல்லாம் வழிந்தது
குளிரில் வெடவெடக்கும் உடலில்
முத்து முத்தாக நட்சத்திரங்கள் பூத்துக்குலுங்க
ஊஞ்சலின் வேகம்
முன்னும் பின்னும் மேலும் கீழும்
வெளியெல்லாம் எனது விசை.

Malati Maitri

The Swing

I know not
Whence the rope ends come down
Into the blue depths
Eyes cannot reach

I sit on the plank
And swing
Forward and backward
Up and down

When the swing slows down
A wisp of cloud
Perches on my head

I push hard again
My toe-tips
Kiss the sun
Sinking in the horizon
And retreat

Night is slowly closing in
The moon seeps
Through the ropes
And bathes my body

On the body quivering in cold
Blossom stars
As so many glistening pearls

The swing in a heady whirl
Forward and backward
Up and down
The cosmos brimming
With my energy.

இரா. மீனாட்சி

கோட்டையும் கோவிலும்

அரசன் கட்டிய கோட்டை, இன்று
மண்மேல் கனவின் கருநிழலே.
காதற் பரிசு அரண்மனை எல்லாம்
கலைந்த சித்திரக் கூடுகள்.

சிதைந்த கல்லில்
சாய்ந்த புல்லில்
மூடிய முள்ளில்
தீய்ந்த மூங்கிலின்
சாம்பல் வெளுப்பில்
அழகின் அவலம்
நர்த்தன சாலையில் பாம்புச் சட்டை
சலங்கை ஒலியா ஊதற்காற்று ?

மொட்டை கோபுர
பாதை ஓரம்
பாறைப் படியின்
ஊற்றுக் காலில்
நாகலிங்க இதழ்க்குளுமை

காலச் சேட்டை கடந்த சிவமோ
தானாய்த் தனக்குக் கோவில் கொண்டது.

Ira. Meenakshi

The Fort and The Temple

The fort erected by king
Today
On a mound of dust
A mere dark shadow
Of a distant dream.
The palace
A love's gift
Today
Mere skeletal remains
Of a smudged picture.

On the ruined stones
    Drooping grass
    Covered thorns
    Burnt bamboos
    Ashen white
Beauty's desolation
Discarded snake sloughs
Littered in the dance chamber
Is the howling wind
The jingle of dancer's foot bells?

Beside the dirt path
Skirting the damaged temple tower
In the seeping spring
Amidst the granite step
The soothing cool
Of the Naagalinga flower.
Has Shiva the divinity
Defying the ravages of time
Found its own temple?

பெருந்தேவி

சொல் மனம் விரிந்த வதனம்
அல்லது வதனத்தின் நகை
அல்லது நகைக்குப் படிமான வெண்முத்து
அல்லது வெண்பாலற்ற சரம்
அல்லது சரசரத்துத் தாக்கிட்ட அம்பு
அல்லது அம்புகள் துறந்த லட்சியம்

அர்த்தம் சொல்லின் குருதித்தீட்டு
அல்லது பொருளாகும் உயிர்ச்சாகரம்
அல்லது சாகரம் உண்ட புள்
அல்லது புட்கள் மலிந்திட்ட ஒரு ஸ்வர்க்கம்
அல்லது ஸ்வர்க்கம் போலொத்த நினைப்பு
அல்லது நினைப்புகள் நெளியும் பிண்டத்தின் நீலம்.

Perundevi

A face adorned by the mind's word
Or the smile dancing on the face
Or the pearl embedded in the smile
Or the string shedding white milk
Or the arrow surging forward
Or the target renounced by the arrow

The meaning the menstrual deposit of the word
Or the ocean of life condensed into the meaning
Or the bird drunk with the ocean's essence
Or the heaven teeming with the birds
Or the memory tinged with the heaven
Or the lumpy blue swarming with the memories.

பூரணி

சாட்சி பூதம்

முதுமை
என்னை நூதன வஸ்துவாக்கிவிட்டது
மனித இனத்திலிருந்து பிரித்து
உலகில் நான்
சாட்சி பூதமாய்
சாப்பாடு; தூக்கம்;
சங்கடம்; உடல்வாதை என.

கடமைகள்; காரியங்கள்;
கொடுக்கல், வாங்கல்கள்;
கஷ்டம், சுகம்;
கோபம், சமாதானம்;
ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு;
எல்லாமே
முடிவுக்கு வந்தாயிற்று.

ஆனாலும் இன்னும்
நான் சாட்சி பூதமாய்
நூதன வஸ்துவாய்.

Poorani

A Phantom Witness

Old age
Has made me a strange object.
Separated from the human kind
I linger in this world
As a phantom witness -
A sheer bundle
Of eating, sleeping,
Embarrassment, physical distress.

Duties, endeavour;
Transactions;
Sorrows, joys;
Anger, truce;
Yearning, expectation -
Everything at a dead end.

But
Still linger do I
As a phantom witness
As a strange object.

ரெங்கநாயகி

புனர் ஜென்மம்

முட்புதருக்கிடையில் தான் நடந்து கொண்டிருந்தேன்
நானும்
வழிதவறி.
எங்கிருந்தோ ஒரு சிசுவின் அழுகை.
குரல் தேடிப் போக
பச்சை மண் மேனியில் இரத்தக் கீறல்கள்.
பசியை
வயிற்று வலி என்றெண்ணி மேலும்
அழுது கொண்டிருந்தது போலும்.
பெற்ற மடியை காணவில்லை.
வெட்ட வெளி இருளில் எங்கே தேடுவது ?
சுற்றிலும் வெறும் மலட்டுக் காடு.
குனிந்து குழந்தை எடுக்க
உடல் வெப்பம்
உயிர் கொடுத்தது
போலும்
வசீகர வார்த்தை வாசனைகள் அந்த நீர்க்
கண்களில்
இடுப்பில் சிறு கை அழுந்தியது போலிருக்க
பசியடங்கியோ
பத்திரம் வேண்டியோ
மடி உறங்கியது.
என்னுள்ளும் ஈரம்.
தாயாக்கிய தலைவனை
தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

Renganayaki

Rebirth

Walking along thorny shrubs
I had also lost my way.
An infant's cry from somewhere.
Went in search
Gory blood marks
On the teeny tender body.
Maybe
Mistaking hunger for colic
The little allure weeps
Mother's lap nowhere.
Enveloping dark
Search but daunting.
A shroud of arid woods too.
Leaned and collected.
My body's warmth
Lent a shot of life?
Aroma of bewitching words
In those cute tear-filled eyes.
A trace of the little hand
Pressing my hip.
Hunger satisfied
Or seeking a haven
Sleeps on my lap.
Moistness inside me.
Still looking for the Lord
Who bestowed this motherhood.

ரேவதி

நீ... நான்... மழை...

இந்நகரத்து மழையும்
என் உடலில் வெந்து தணியும்
தீயும் ஒன்றுதான்
சிணுங்கி, பின் சிணுங்கல்களாகி
சலசலப்புடன் ஓய்ந்து விடுவதற்குள்
எனை நனைத்து
என் உயிரை உறைய வைத்து விடும்.

இப்பொழுதும்
எனக்கு உள்ளும் புறமுமாய்
கொட்டுகிறது மழை

ஓடும் பஸ்ஸிலும்
அவளுடைய மார்பைத்
திருட்டுத் தனமாய் வருட விழைகிற
அவனது விரல்களும்
குளிருக்குப் போர்வையாய்
அவனை ஆக்கிக் கொள்ளத் துடிக்கும்
அவளது அவஸ்தையுமாய்
யார் யாருக்கோ பயந்து
பஸ்ஸிற்குள் இழுபடும் அவர்கள்

கண்ணாடியால் தெறித்து
என் உதட்டில் வழிந்த
ஒரு துளி மழை
எனை என்னமாய் சிலிர்ப்பிக்கிறது
என் உட லை
எனை மீறி குளிர்வித்து
மோகத்துள் ஆழ்த்துகிறது

Revathi

You... Me...Rain....

This city's rain
And the fire
Burning and abating within me
Are but the same.
Whining, then a few drones
And rustling to a stop...
In between it drenches me
And freezes my life.

Even now
Pouring rain
Inside and outside.

Running bus
His fingers yearning
For a steathy stroking
Of her breasts...
With a nip in the air
Her ardour
To be enveloped in his body
As a warm blanket...
The tense twosome in the bus
In awe of anonymous eyes.

Scattered on the glass
Lands on my parted lips
A drop of rain
And what ecstasy...
Soothes my body
Immerses me in passion.

In the lovely rainy night
Just past

கடந்து போன அழகான மழை இரவில்
எனை இறுகி அணைத்து
"ஏண்டி பயப்படுகிறாய்" என்று
காதோரம் உரசி
என் கூந்தலை நுகர்ந்து
– ? போன அவன்.

மனம் நோவு கண்டு அழுகிறது
அறுத்தெறிந்து ஓரமாய்
ஒதுக்கவும் முடியாமல்
நினைவுகளோடும் நில்லாமல்
கனவுகளிலும் அவன் எனை வருட
தோற்றுத்தான் போனேன் நான்
உயிர்ப்பெடுக்க முடியாமல்
இயலாமையில் கண்கள் கலங்க
பற்கள் உதடுகள் கடித்து
கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டது.
வாழ்தலின் உயிர் மூச்சுக்காய் ஏங்கி
கால்கள் தன் வழி தொடர்கிறது.
அவன் இப்பொழுதும்
ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடும்
இந்தச் சமூகத்தின்
ஒழுக்கக் கட்டமைப்பு பற்றி.

Embraced me tight
'Why are you afraid, dear?'
Grazed my earlobe
Nuzzled my tresses
...? And away he went.

Mind weeps in agony.
Unable to sever
And cast aside to a corner
Lingering in my thoughts
Haunting my dreams
His tender stroking...
I stay vanquished.
Eyes clouding helplessly
Teeth bite lips
Tears held in check.

Longing for the breath
Of pulsating life
Legs wend their way
Maybe
He's still analysing
The ethical norms
Of this society.

ரிஷி

வயது

குழந்தையோடு குழந்தையாய்க் குழலூதினேன்.
'கோலி' விளையாடினேன்.
மழலையில் குழறி அழுதேன்.
சொரசொரத்த தரையில் முழங்காலுராய
முட்டுக்குத்தினேன்.
கட்டிலுக்கடியில் குஸ்தி யிட்டேன்.
'மாடோட்டினேன்; மணல் வீடாக்கினேன்...'
குழந்தை வளர்ந்து விடத் திரும்பவும்
கிழவனாகினேன்.

Rishi

Age

With the child -
Blew the whistle - as a child.
Played marbles.
Cried in muddled lisp.
Crawled on all fours
On coarse unfriendly floor.
Wrestled under the cot.
Herded cattle; built sandcastles...

The Child grew up.
And old age reclaimed me.

சல்மா

தன் வழி தவறி
அறைக்குள் சிக்கிய
பட்டாம்பூச்சி துவக்கிற்று
தன் தேடலை

மோதி அதிரும் சுவர்களில்
பரவும் அதன் வர்ணங்கள்
திறக்காத கதவுகளில்
வழியேதுமிருப்பதில்லை

கதவுகளின் வைராக்கியத்தில்
சிதையும் அதன் நம்பிக்கைகள்
உதிர்ந்துவிட்ட வர்ணங்கள்
நீண்டதொரு தேம்புதலை
உருவாக்கும் அதனிடத்தில்

அலையலையாய்ப் படரும்
தனிமையினுள் தன் வழி
பற்றிய அறிதல்களினூடே
அமிழ்ந்துபோகும்

என்றேனும்
கதவு திறந்து வழி கிடைக்குமெனில்
அது பறந்துதான் போகும்
வர்ணங்கள் இல்லையென்றாலும்கூட

Salma

Losing its way
Trapped in the room
Starts its search -
This butterfly.

Its colours spread
On the walls it bangs against
No way out
In the locked doors.

Against the resoluteness of the doors
Shatter its hopes
The hues it has shed
Leave a wistful trail
Of a lingering sigh.

In the enveloping waves of loneliness
It sinks ever so inexorably
Through an awareness of its path.

One day some day
Should door open and way found
Sure it would wing its way out
Though robbed of its hues.

சங்கரி

உயிர்வெளி

நிசப்தம்
பனிபடரும்
மலர்களின் நறுமணம்
மிதக்கும்
நள்ளிரவு
வானத்தைப் பார்த்தபடி..
புல்தரையில் படுத்துள்ளேன்.

தூரத்தே
மத்தளமும்
யாரோ ஒருவர் பாடுதலும்
இடையிடையே
துப்பாக்கி வெடியொலியும்
ஏந்தி வரும் காற்று

பாட்டின் தாளத்தில்
விண்மீன் அசையும்
மேகங்கள் நெட்டுயிர்க்கும்
ககனமெல்லாம்
இசை நிறையும்

தென்றல் தடவும்
எனது தலைமயிரில்
காதின் மடலில்
காலின் பெருவிரலில்

Sankari

Life's Expanse

Midnight -
Floating
In the aroma of dew-laden flowers
And in the enveloping silence.

Gazing at the sky
I'm lying on the lawn.

The breeze -
Carrying
A distant drumbeat
Someone's melody
And intermittent gunbursts.

To the beat of the song
The stars sway
The clouds sigh
The universe brims with music.

The breeze strokes
My tresses
My earlobes
My big toes
My swelling breasts -
Bliss bubbles
My life my body
Savour the night's nectar

And I -
Circling the sky's expanse
Kissing the stars
Singing to the moon

மார்பகத்தின் மேட்டில்
இன்பம் கொப்பளிக்கும்

எனதுயிரும்
எனதுடலும்
இவ்விரவின் தேன் பருகும்

நான்
விண்ணை வலம் வந்து
விண்மீனை முத்தமிட்டு
சந்திரனைப் பாடி
மரத்தில் இளைப்பாறி
மலர்களினைத் தழுவி

எல்லையில்லா அண்டைப் பெருவெளியில்
என்னை இழந்து
என் நாமம் கெட்டு
சதுராடிச்
சுழல்வேன்
துயர் மறுப்பேன்.

Resting on the trees
Fondling the flowers.

In the limitless stretch of space
Losing my name
I spin and frolick
And reject my sorrows.

செல்வி

மீளாத பொழுதுகள்

அமைதியான காலைப் பொழுது
காலைச் செம்மை கண்களைக் கவரும்
காகம் கரைதலும் இனிமையாய் ஒலிக்கும்
நீண்டு பரந்த தோட்ட வெளிகளில்
தென்றல் தவழ்ந்து மேனியைத் தழுவும்
எங்கும் அமைதி எதிலும் இனிமை

நேற்றுவரையும்
அமைதியான காலைப் பொழுது
பொழுது புலராக் கருமை வேளையில்
தடதடத்துறுமின வண்டிகள்
அவலக் குரல்கள் ஐயோ அம்மா
தோட்ட வெளிகள் அதிர்ந்து நடுங்கின
அங்குமிங்கும் காக்கி உடைகளாய்...
அள்ளி ஏற்றிய இளைஞர்கள்
மூச்சுத் திணறினர்

தாய்மையும் அழுகையும்
தங்கையின் விம்மலும்
பொழுது புலர்தலின்
அவலமாய்க் கேட்டன.

காகம் கரைவதும் நெருடலாய் ஒலித்தது
மெல்லிய ஒலிகளும் பயத்தையே தூண்டின
எங்கும் அச்சம் எதிலும் அமைதி.
தென்றல் சிலிர்ப்பில் உணர்வே இல்லை
காலைச் செம்மையை ரசிப்பதை மறந்தோம்.
நேற்று வரையிலும்
அமைதியான காலைப்பொழுது.

Selvi

Lost Times

Morning bathed in peace
Russet morn bewitching the eyes
Even the crow's cawing melodious
In the expanse of garden land
Breeze comes crawling stroking the body
Peace everywhere joy at every turn.

Till yesterday
Morning bathed in peace.
In the pre-dawn darkness
Vehicles trundled roared
Pathetic voices 'Ayyo' 'Amma'
Tremor in the expanse of garden land
Khaki uniforms crowding the landscape...
Youth shoved into vans
Stifled and sighed.

The cries of mothers
The sobs of sisters
Sullied the break of dawn.

The cawing of crows grated
Even soft sounds stirred fright
Fear everywhere sepulchral calm
Rustle of breeze bereft of feeling
Forgot the lure of the russet morn

Till yesterday
Morning bathed in peace

சுபத்ரா

ஒரு நிமிடம்
ஓங்கிய கை

என் கன்னத்தில் பதியுமுன் ஒரு நிமிடம்!

வேலைக்குப் போகுமிடத்தில்
எட்டு மணி நேரத்துக்கும் மேலாகவே
வேலை வாங்கி உன்னை உறிஞ்சும்
முதலாளிக்கு முன் நீ கை ஓங்கவில்லையே!

எட்டு தேர்தல் திருவிழா நடத்தி
எத்தனையோ கோடி வாக்குறுதி தந்து
அத்தனையும் காற்றாய்ப் பறக்க விட்ட
பெருந்தலைக்கு எதிராய் நீ கை ஓங்கவில்லையே!

நாகரிகம் பெற்ற நம்மையெல்லாம்
காட்டுமிராண்டிகளாக்கி காதுகுத்தும்
சினிமா வியாபாரி முன் நீ கை ஓங்கவில்லையே!
ஒரு குவளை காப்பி ஆறிப்போனதற்கா கை
ஓங்குகிறாய்

அடுத்த வேளை சோற்றிற்குப் பயந்து
காக்கிச் சட்டையின் பிரம்புக்குப் பயந்து
ரசிகப் பலியாடுகளின் கல்லடிக்குப் பயந்து
உன் மானுடம் குறைப்பட்டுப் போக அனுமதித்த நீ
காப்பிக்காக என் மானுடத்தைக் கறைப்படுத்த
போகிறாயா?

Subadhra

Just a minute
Before your raised hand
Is planted on my cheek...
Spare me a minute!

In the workplace
He exploits you extracting work
Far beyond the eight-hour schedule
Your boss
Why your hand doesn't rise
In front of him?

Eight election jamborees
Assurances by the millions
All flouted with abandon -
The Eminent Leader.
Why no rise of hand against him?

We the inheritors of a civlization
Are turned into brutes
And fooled by captains of cinema.
Your hand doesn't rise against them!

And
You now raise your hand
All because
A cup of coffee has turned lukewarm.

Concerned about the next meal
Scared of the cane the khaki shirt wields
Panicky about stone pelting

ஓங்கிய கை
என் கன்னத்தில் பதியுமுன்னர்
ஒரு நிமிடம் –

By the brainwashed fan mobs
You've permitted your humanity to be sullied.
And you
Trifling with my humanity for lukewarm coffee?

Before your raised hand
Is planted on my cheek -
Spare me a minute...

சுகந்தி சுப்ரமணியன்

என் குழந்தையின்
தொப்புள் கொடியை
அறுத்தது யார் ?
பாட்டியா ? நர்ஸா ?
நினைவில்லை.

என் முதல் கர்ப்பம்
பற்றிய முதல் செய்தியை
யாரிடம் சொன்னேன் ?
ஞாபகமில்லை.

பள்ளியில் அ, ஆ, இ, ஈ
கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர் யார் ?
மறந்து போனது.

பள்ளி மைதானத்தில்
விளையாடும்போது ருதுவான கணத்தில்
என் கைபிடித்து சந்தோஷம் கொண்ட
முகம் எது ?
நினைவில்லை.

சட்டென செத்துப்போன அப்பா
எனக்காய் விட்டுப்போன வார்த்தைகள்
எவை எவை ?
நினைவில்லை

முதல் பிரசவம் குறித்து
பயமுறுத்திச் சொன்னது யார் ?
மறந்து போனது

Sugandi Subramanian

Who snapped
The umbilical chord
Of my child?
Paati? Nurse?
Can't remember.

With whom did I share
The first news
Of my first pregnancy?
Escapes my memory.

Which teacher at school
Taught me alphabets
A, Aa, E, Ee?
Forgotten.

Playing at the school-ground
At the onset of puberty
Who held my hand and rejoiced?
Don't remember the face.

What words did Appa bequeath
When he died all of a sudden?
Can't remember.

Who sounded alarm
About the first pregnancy?
Remember not.

In the new town
Of unknown language
Who was the first woman

பாஷை புரியாத ஊரில்
புதுபாஷையில்
முதலில் கேட்ட பெண் ?
நீள்கிறது நினைவலைகள்
ஏதோ ஒரு வகையில்
எல்லாவற்றிற்கும்
முக்கியத்துவம் இருந்தும்

Who spoke to me in the new tongue?

Memory waves keep lapping facelessly
Though in one way or another
Each has its presence.

சுகிர்தராணி

சாயங்களில்
காண இயலாத நிறத்தோடு
பூத்துக் குலுங்கிய
ஒரு செடியிடம் கேட்டேன்.
உன் பூக்களுள்
ஒன்றாய் மாற அனுமதி வேண்டும்,

என்னைப் போன்றதொரு செடியில்
நீ பூவாவதை விட
உன்னில் பூப்பது சுகமென்றது.

சரிதான்
மழைத்துளியிலிருந்து
என்னை மீட்டெடுத்து
மேகமாய் மாறிவிட்டேன்.

Sukirtarani

A plant
Laden with blooms
Of hues
Not captured in paints.

I appealed to the plant
Pray permit me
To turn into a flower in your stalk.

Why become a flower
In a plant like me?
Blossom within yourself
That'll be fulfilling
Declared the plant.

Sure enough
Reclaimed myself
From the raindrop
And turned into cloud.

சுமதி ரூபன்

கழுகு

அவள் கால்ச்சக்கரங்கள்
ஓய்வின்றி சுழல்கிறது
சூரியப் புலவின் முன் இங்கேயும்
பெண்ணின் பெருமைக்காய் எழுதல்
நிகழத்தான் செய்கிறது
குளிரோ வெய்யிலோ
காலத்தோடு புணர்தல்
கடமைக்காய் பம்பரமாதல்
புலம் பெயர்ந்தபோதும் மாறுபடாத ஒன்று.

உழைப்பு பெருக்கப்பட்டு
உடல் வகுக்கப்பட்டாலும்
பத்தினி பட்டத்திற்காய் புன்னகைத்து
பாடாய்ப் படுவது
முதுகில் ஏற்றப்பட்ட புதிய பளு.

அவன் புருஷ லட்சணத்திற்காய்
எட்டு மணிநேர உழைப்பு போக

சோபாவில் கால்நீட்டி வாய்பிளந்து தூங்குதல்
காப்புக் கை சாப்பாடு சுவையென்று
புருவம் தூக்கி சப்புக்கொட்டி உண்ணுதல்
காலித்தட்டை கழுவிப்போட்டு
தொலைக்காட்சி செய்தி பார்த்தல்

முடிவில்
கழுகுபோல
கட்டிலில் காத்திருப்பான்
அவள் வரவுக்காய்

Sumati Roopan

The Vulture

Wheels under her feet
In relentless whirl
Here too continues
Rising before break of dawn
To uphold the glory of womanhood
Chill or heat
Copulating on schedule
Crushing load of work -
Nothing changes
Even in diaspora.

Toil multiplies
Body wilts
But...
To don the mantle of the devoted wife
Embracing endless grind
A cross loaded on the back.

And he...
As the lone insignia of manhood
An eighth-our work schedule
Stretching himself on the sofa
Enjoying a snooze with mouth open
'Ah! Nothing like home food!'
Raising the eyebrows
Savouring the food making a click
Wash the empty plate
And watch TV news.

Eventually
Like a vulture
Would wait in the bed
For her arrival.

தமிழச்சி தங்கபாண்டியன்

மஞ்சணத்தி மரம்

முறுக்கேறிய உன் மரக்கிளையில்
சிராய்த்துக் கழிந்தது
என் சிறு பிராயம்.
மூச்சிறைக்க ஒடி வந்து என்
முதல் ருதுவை
உன் இலையொன்றைக்
கிள்ளியபடியே பகிர்ந்தபோது
தொடங்கிற்று என் பதின் பருவம்.
கிடை ஆட்டு மந்தை ஒன்று
காலத்தை மென்றபடி உன்
காலடியில் இளைப்பாற,
அதன் குறுந்தாடி பார்த்துப்
பால் பிரித்த பேதமையில்
போனது அப் புதிர்ப் பருவம்.

உன் செதில் புடவையெங்கும்
சிறு முடிச்சுக்களாய் என் நினைவை
முடிந்து வைத்திருக்கும்
உன் பெரு உடல் நீவிப்
பிசின் எடுத்துக் கோந்து ஒட்டிக்
கழிந்தது என் வளர் பருவம்.
தாயிடமும் பகிராத
என் மொட்டவிழ்ப்பை,
தாழ் சடையின் கர்வத்தை,
உன் தண் நிழலில் தலை சாய்த்த
தனிமையுடன் நகர்ந்தது
என் இளம் பருவம்.
இன்னமும் புரிபடா

Thamizhachi

The Manjanathi tree

Getting abraded
In your gnarled branches
Was spent my childhood.

Running breathless
Plucking a leaf from your branch
And sharing my first period
Commenced my teens.
A herd of sheep
Munching the Time
And relaxing at your feet,
Beholding their goatee,
Vaguely grappling
With the gender-divide,
Was spent that phase of mystery.

In your saree of scales
Are secured my memories
As tiny knots;
Stroking your massive body
Extracting gum and pasting
Were spent my growing years.
My blossoming I shared not
Even with my mother,
The pride of my lusty locks,
Reclining in your cool shade
Meandered in solitude
My youth.

இப் பேரிளம்பெண் பருவத்தின்
பிசாசுக் கனவுகளையும்,
புதிதாய்ப் படர்ந்த தேமலையும்,
தொலைத்த நண்பர்களையும்,
நான் சொல்லி அழுவது
நுனி அசையா இலைகளுடன்
நுணா மரமே, நீ
மந்தமாய் இருக்கும்
நடு மதியத்து வெயிற் போதில்தான்.

என் துரோகத்தின் வலி சுமக்கும்
உன் முனை உடைந்த முட்கள்.
என் ரகசியங்களின் போதை தரும்
கள் ததும்பும் உன் பூக்கள்.
என் ஆசைகளின் ருசி அறியும்
தேன் உதிர்க்கும் உன் பழங்கள்.

என் ஆதித் தாயே, மஞ்சணத்தி,
முகவாயில் நரை முளைத்து
பெருங்கிழவி ஆன பின்னும்
உன் அடிமடி தேடி நான் வருவேன்.
அப்போது,
என்
தோல் நொய்ந்த பழம் பருவத்தை
உன்
தொல் மரத்துச் சருகொன்றில்
பத்திரமாய்ப் பொதிந்து வை.
உள்ளிருக்கும் உயிர்ப் பூவை
என்றாவது
நின்று எடுத்துப் போவாள்
நிறைசூல் கொண்ட இடைச்சி ஒருத்தி!

Even now
In my mature youth
Difficult to discern,
Share and lament do I
My dreadful dreams.
New spreading pallor,
Lost friendships...
O Manjanathi tree!
At the mid-noon hour
In your languor
With leaf-tips frozen still.

The pain of my betrayal
Borne by your blunted thorns.
Your flowers laden with toddy
My secrets heady.
Your fruits dripping with honey
Know the savour of my longings.

My primeval mother, Manjanathi!
Even after I turn a granny
Stray grey sprouting on my chin
Would I seek you out
To snuggle in your lap.
Then
Secure my shrivelled old age
In a parched leaf.
Some day
Would tarry and take away
The life-flower inside -
A very pregnant shepherdess.

Footnote
In Tamil Sangam literature,
Pallor (Pasalai and Themal)
symbolises suppressed libido.

தேன்மொழி

சிறகுகள்

யார் செதுக்கிய
தேவதைச் சிலையோ
அந்தச் சாலையோரம்

விரல்கள் சிந்துகிற
கவிதையை குடித்தபடி
இடையினை கொஞ்சுகிறது
ஒரு புறா

தலைமுடியை
கால் நகங்களால் இசைத்தபடி
விழியினைப் பாடுகிறது
ஒரு புறா

கழுத்திலிருந்து
அலையெனப் புரண்டு கிடக்கும்
ஆடையோடு சேர்த்து
இறகுகளால் தழுவுகிறது
மற்றுமொரு புறா

என்
மனசு உதிர்த்த சிறகோ

தேவதையின்
உயிரில் நனைந்து
உச்சியிலிருந்து
பாதம் நோக்கி வழிகிறது
ஒரு சொட்டுத் துளியாய்.

Thenmozhi

The Wings

One knows not
Who sculpted it
The sculpture of an angel
By the roadside.

Drinking in the poetry
Flowing from its fingers
Fondles the angel's waist -
One pigeon.

Stroking the tresses
With its claws
Sings the angel's eyes -
Another pigeon.

Embraces with its wings
The angel
In its wavy robes
Flowing from its neck -
A third pigeon.

But
The feather
Shed by my heart.

Bathed in the angel's
Lifeblood
Drips down in ecstacy
From crest to foot
As a tiny drop.

திலகபாமா

விரல்களால் வாசிக்கப் பட்டவை

நினைவுப் பரணிலிருந்து எழுப்ப முடியவில்லை
தூசிக்குள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும்
வார்த்தைகளை

வந்து விடும் வார்த்தைகள்
வரங்களாகின்றன
தைத்து கிடந்த முட்களை
எடுத்து விட்ட சுகம் தந்ததால்

மூடிய இமைகளுக்குள்
உலவும் இருளுக்கு
வெள்ளைக் காகிதங்களின் குணம்
கவிதைகளாய் என்
நினைவுகளைச் சுமந்து
மடி நிரப்பியிருக்கிறது

விரல்களால் எழுதப் பட்டதாய்
சொல்லப் பட்ட கவிதையோ
உண்மையில் நிரம்பிய மடியிலிருந்து
விரல்களால் வாசிக்கப் பட்டவை.

Thilaka Bhama

Strummed by Fingers

Words
Buried in a pool of dust
I can't retrieve from the memory's loft.

Stray words that emerge
Blossom as boons
Yielding the solace
Of pulling out embedded thorns.

The inky darkness
Encased in shut eyelids
Assumes
White paper's aspect
Fills my *madi*
As poems
Carrying my memories.

Poetry
Said to be written by fingers
Are indeed strummed by fingers
From the brimming *madi.*

Footnote
Madi - The part of a dhoti or saree kept loose, to serve as a kind of pouch for keeping things.

திரிசடை

சிலந்தி

சிலந்தி ஒன்றைக் கண்டேன்
மேலே சுவரிலும் இல்லை
கீழே தரையிலும் இல்லை.
சுவாமி அறையில்
வெள்ளித் தாம்பாளத்தில்
வண்ணம்மிக்க இழைக் கோலமாம்
இருதயக் கமலத்தில் வைத்திருக்கும்
எரியும் வெள்ளிக் குத்துவிளக்கின் அருகில்
கருகருவென்று வெள்ளைக் கோலத்தின் மேலே
எட்டுக்கால்களோடு சுற்றிச்சுற்றி வரும் சிலந்தி...
காலை மாலை விளக்கு ஏற்றும் நேரமெல்லாம் –
அடியில் பிரதட்சிணம் செய்யும் இச்சிலந்தி
உன் மாயையையும் காளஹஸ்திக் கோவிலையும்
நினைத்துக் கொள்வேன்.

இன்று விளக்கு வைக்கும் நேரம்
என் சிலந்தி
அசைவற்றுக் கிடந்ததைக் கண்டேன்.
உன் காலடிகளை நம்பி ஒரு சில நாட்கள்
வாழ்ந்த சிலந்திக்கு
நீ முக்தி யளித்ததாகவும் நினைத்தேன்.
ஆனால் எனது உள்ளம்
அதன் ஓடி ஆடிய கால்களைத் திரும்பத்
திரும்ப நினைப்பதும் ஏனோ ?

Tirisadai

The Spider

Saw a spider
Not on the wall above
Not on the floor below
In the prayer room
On the large silver salver
Next to the sacred silver lamp
Planted in the colourful kolam
Depicting a lotus-like heart
Right on the white kolam on the salver
Leisurely going round and round
Moving its eight dark legs
This spider...
Morning evening
At the lamp-lighting hours
Performing pratakshanam
Moving around left to right
In worshipful surrender at your feet.
Your mysteries
And the Kalahasti temple
Fill my mind.

Today
Time to light the sacred lamp
I found
My spider lying motionless.
Pinning faith in your holy feet
The spider lived a few days

சிலந்தியின் கதை முடிந்தாலும்
என் மனம் போடும்
சிலந்தி வலைக்குப் பெயர்தான் என்னவென்று
விளக்கம் தருவதும் யாரோ ? என்றோ ?

And you've granted salvation
So ran my thoughts.

But
My mind keeps harking back
Again yet again
On those eight moving legs...
Why I know not.

The spider's story has ended
But
The spider web
My mind keeps weaving -
Who'll name it?
And when?

உமா மகேஸ்வரி

வெறும் பொழுது

வெளி வாசல் வழியே
சலித்த மதியம்.
சாக்கடை நீரருந்தும் குருவி.
உதிர்கிற மென்மையும்
உடைபடாக் கடினமும்
விசித்திரமாய் முடைந்த மௌனம்.

திரும்பவும் நெஞ்சுறுத்தும்
விரும்பாத நினைவின் துரு.
குனிந்து நூல் உருவி
வளைத்துப் பின்னல்களைத்
தொடுக்கிறது ஊசி, சிரத்தை பிசகாமல்.

உண்ணாமலையக்காவின் அங்கலாய்ப்பில்
ஆச்சியின் பெட்பான் அவஸ்தைகள்.
முருகேஸ்வரிக்குப் பிறந்ததும் நெறிபட்ட
மூன்றாவது பெண் குழந்தை.
மீன்காரம்மாவின் மகள்
பதினான்கிலேயே தாலியறுத்த கதை.
அடுத்த தெரு வளைகாப்பு.
அம்மாவின் மூட்டுவலி
என்றிவ்வாறு செய்திகள்

மிதந்து நெளியும் சூழ்ந்து.
பின்னல்கள் தொடரத் தொடர
உருண்டு, சிறுத்துக்
கரைந்து காணாமலாகும்
கம்பளி நூற்கண்டு,
எதையோ உருவகிப்பதாக
எனக்குப் பிரமை காட்டி

Umamaheswari

Barren hours

The noon
Filtered through the front door.
A sparrow drinking gutter water.
A silence
A strange weave of
Softly enveloping tenderness
And unrelenting hardness.

The rust of unsavoury memories
Grating the mind again.
The needle bending down
Releasing the thread
And stringing a weave,
With attention unflagging.

Unnamalai Akka bemoaning
Granny's bedpan hassles.
Murugeswari's third girl child
Strangled at birth.
Fisher aunty's daughter
Widowed at fourteen.
Bangle ceremony next street
Heralding the first delivery.
Amma's arthritis.
News assorted
Floating slithering enveloping.

The bundle of woolen thread
Rolling shrinking disappearing
As knitting drags on -

இவையன்றி –
காரணமற்ற உற்சாகத்தோடு
கருஞ்சாம்பல் அணிலொன்று
களித்துத் திரியும் தனித்து.

Creating an illusion
Of a metaphor.

Besides -
With a joy sans reason
A lone ash - hued squirrel
Gambols gleefully.

உஷா சுப்ரமணியன்

தனிமை

தனிமை அவள் கணவன்
உடலோடு தோன்றிய மருப்போல
களைய முயன்றாலும் தானாகப்
பிரியாதது; தவிர்க்க முடியாதது.
பிறை ஏன் பெண்ணின் முகத்துக்கு மட்டும் உவமை ?
ரத்தம் வற்றி, சோகை முகம் வெம்பிப் போனபின்
வெளுத்துப்போன நகமும், நரம்போடிய விரலும் மட்டுமே
வெண்மைக்கும், குளுமைக்கும் உவமை.
எண்ணித் தரும் காசு
அதில் தினம் கழிவு தன்மானம்
அள்ளி வீசும் ஏளனம்
அதில் நிதம் பீறும் சுயஇரக்கம்.
அழைப்பு விடுக்க வேண்டிய பார்வை
அடங்கி, அடங்கியே சமிக்ஞை மறந்து போச்சு.
அழைக்கும்போது இணங்கி, இணங்கியே
காமமும், காதலும் மரத்துப் போச்சு.
வானத்தை மறைக்கும் வெள்ளைச் சுவர்கூட
பின் இரவுப் பார்வையில் கரிய பூதமாய் ஆச்சு.

Usha Subramanian

Remoteness

Remoteness -
Her husband's preserve
Like a mole born with his body
Resisting any attempt at peeling
Etched and unavoidable.

Crescent likened to a woman's face -
Why?
Drained of blood
Anaemic shrivelled face
Nails a deathly white
Fingers lined with gnarled veins
These not similes
Of whiteness and coldness?

Grudgingly counted the dole each day
The daily drain of self-esteem.
Sarcasm tossed with disdain
Surging self-pity each passing day.
Inviting stifled glances
Amorous signals long forgotten.

Ever yielding to his demands at whim
Ardour and love benumbed
Even the white wall shielding the sky
Looms late nights as black ghost.

வெண்ணிலா

சிவக்கும் மருதாணி விரல்கள்
கிளர்ச்சியூட்டுகின்றன

விரல்களுக்குள் ஏறும்
தாவரமொன்றின் பச்சைவாசம்
என்னைக் காடு நோக்கி ஈர்க்கிறது

விண் தொடும் வேகத்தோடு
உடல் பருத்து நிற்கும்
பிரம்மாண்டத் தாவரமாய்
விரிகிறது என் உடல்

வேர் கடத்தும் நீராய்
உடலெங்கும் ஊறுகிறது
பச்சையம் போன்றந்தச் சிவப்பு

கனி தேடியலைந்த பறவையொன்று
கனிந்த பழமெனக்
கொத்தித் தின்கிறது

பறவையின் எச்சம் பரப்பும்
விதைத் தூவலில்
காடெங்கும் முளைத்தெழுகிறேன் நான்

Vennila

Fingers
Ruddy with henna dye
Exhilarate.

Green aroma of a plant
Seeping through fingers
Drawn am I to the forest.

As a tree titanic
With body immense
Eager to graze the sky
My body expands.

The red
Suffuses the body
As the root sap
As pervasive chlorophyll.

A bird in search
Finds fruit in fingers
Pecks and savours.

In seed scatter
Via bird droppings
Sprout I
Filling the forest.

This anthology in translation captures a cross section of the works of Tamil women poets through the ages—from the Sangam period to the present. This is the first such collection, with a sweep so extensive and a coverage so comprehensive. The sublime poetry of Sangam; the simple and lofty ethical verses and aphorisms of Auvaiyaar; the devotional intensity of Kaaraikkaal Ammaiyaar and Aandaal; the kaleidoscopic variety of 'stray verses'; the raw earthiness of folk songs; and the vibrant and poignant outpourings of today's self-empowering women—all these strands are woven into this fine tapestry.

The translation is marked by fidelity to the source text, sensitivity to the target language, and a style lyrical and lucid.